

DOMO LJUB

Dopise in spise sprejema uređništvo »Domoljub«. — Telefon 25-49. Prostor ene drobne vrstice v inseratnem delu stane 10 Din. — Naročna stana 38 Din za celo leto, za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. Inserate in reklamacije sprejema uprava »Domoljub«. — Telefon 29-92.

NAŠ KRALJ MRTEV

Svet je z velikanskim zanimanjem zasledoval potovanje našega vladarja v zavezniško Francijo, ki ga je hotela sprejeti z vsemi častmi. Nikomur se ni sanjalo, da čaka našega kralja na tej triumfalni poti zločinčeva roka. Pa vendar se je zgodilo ono strašno, o čemer kar ne moremo verjeti, da je resnično:

Naš rušilec »Dubrovnik« je z visokim kraljevskim gostom priplul v marseillsko pristanišče ob 4 popoldne. Na krov »Dubrovnika« je takoj prišel francoski zunanjji minister Barthou, ki je v imenu predsednika francoske republike Lebruna pozdravil Nj. Vel. kralja. Nato se je podal Nj. Vel. kralj na francoško admiralsko ladjo, na kateri se je nahajal francoski mornariški minister Pietri. Medtem sta prispeila na francosko generalsko ladjo tudi jugoslovenski zunanjji minister Jevtič in minister dvora Antič.

Po medsebojnih pozdravih so se visoki gostje odpeljali na kopno, kjer so jih čakali na okrašenem pomolu ostali zastopniki oblasti. Nj. Vel. kralj se je sijajno razpoložen z vsemi pozdravil. Oggromne množice francoskega naroda, ki so bile zbrane v luki, so navdušeno pozdravljale velikega zaveznika in prijatelja Francije.

Tako nato so visoki gostje sedli v avtomobile in se odpeljali proti prefekturi, kjer bi moral biti servirán lunch kraljevskemu gostu. Med viharnimi ovacijami, katerim je Nj. Vel. kralj smeje in radostno odzdravljil, so avtomobili drčali proti središču mesta. V avtomobilu

ob Nj. Vel. kralju je sedel francoski zunanjji minister Barthou, spredaj pred Nj. Vel. kraljem pa general Georges kot zastopnik francoskega generalissima generala Weyganda. Ko so avtomobili prispeli na trg pred marseillsko borož in zavili na voglu v ulico kralja Alberta, je iz množice skočil atentator, se zagnal na pločnik kraljevskega avtomobila in z blisko-vito naglico oddal na Nj. Vel. 6 do 8 strelov. Za njim je sicer takoj skočil policijski komisar na konju in ga udaril s sabljo, da je padel po tleh, vendar so strašne smrtonosne krogle opravile svoje žalostno delo. Nj. Vel. kralja so zadele tri krogle, in sicer ena v trebško volino, druga pa v bližino srca. Ostale krogle so zadele francoskega zunanjega ministra Barthouja v levo ramo in tudi generala Georges-a.

Atentator je še na teh ležeč streljal in pri tem ranil dva stražnika in neko žensko. Nato je hotel streljati na samega sebe, vendar pa je policija to preprečila.

Medtem so avtomobili naglo odbrzeli v prefekturo, množice pred borož pa se je polastiila silna zmeda, ki je trajala dve do tri minute. Razjarjena masa je hotela linčati zločinskega atentatorja in ga je policija komaj ubranila pred srdom ljudske sodbe.

Ko je avtomobil z Nj. Vel. kraljem prispev v prefekturo, so zdravniki takoj nudili prvo pomoč težko ranjenemu vladarju, vendar je Nj. Vel. kralj ob 17.15 izdihnil. — Vest o kraljevi smrti se je po radiju bližkoma razširila po celi svetu.

Kralj - mučenik

S strašnim udarcem je zrada posegla v razvoj našega javnega in državnega življenja. Strahotna vest o smrti vladarja Jugoslavije je nocoj presegala sreca vseh državljakov.

Kralj Aleksander I. se je smrtno zadet ugrudil v svečanem trenutku, ko je kot poslanec bratstva in miru stopil na sveta tla najavestelje svoje zaveznice velike Francije. Zgodila se je ta velika tragedija, ko smo Francenci in Jugoslovani hoteli pred vsemi svetom manifestirati zvestobo veliki ideji miru in vzajjnega napora za konsolidacijo nemirne Evrope.

Triumf se je izpremenil v žalni pogreb. Nekdo, da bi roko v roki ustvarila nova dejavnja, nove vade in spravljanosti, mirovne tvornosti, vzajemnega razumevanja in medsebojne nesebljene podpore, sta morala kralj Aleksander I. in predstavnik naše nam Francije dobesedno ramo ob rami, telo ob telesu zaginiti v smrt.

Mi z gnušom zavračamo in obsojamo vsako nasilje nad življenjem, ki je samo Stvarnikovo, za tak grozovit, zahrbten, zločinski umor pa sploh ni mogoče dobiti besedi, ki bi ga primerno krepko obodile.

Slovenci ob truplu kralja Jugoslavije, ki je tolkokrat prehodil naše gore in doline, tako srčno rad prebival med nami in živel z nami, v žalosti tonemo in enostavno ne razumemo, kako se je moglo to zgoditi. Ko je nocoj hitela ta strašna novica od slovenskih mest v trge in vasi, so ljudje one-meli, groza je obhajala mnovice, ki so se zbirale, dogodek je učinkoval kot bomba, ki je integrala iz našega telesa najdragocenejše življenje. Naš kralj je mrtve.

Pa naj je udarec še takoj globoko zasekal v našo družbo, ne bi bilo v stilu in duhu velikega pokojnika, če bi nas ta veliki trenutek našel majhne in negane. Njegovo življenje je bilo velika hrtev. Ni ga zlomil vihar albanskih gora, ne napor svetovne vajne. Niso ga sklonile težave, s katerimi je gradil naš državni dom in smrt ga ni moga dobiteti drugje kot v triumfu dela.

Simbolično nam je še v smerti svoji, naški vladar pokazal svojo voljo. Dobesedno je izpolnil zadnjo željo in naročilo našega Evangelista: »Vi vsi, ki ste sema inkrvavljena narod, mislite samo to kako boste dinjeni posvetili vse svoje sile, vse svoje sposobnosti, vso svojo ljubezen, vse svoje sreči jugoslovenski državi za njen prorok, kulturo in blagostanje.« On se je posvetil njej vsega tako, da je v delu načo velik postal. On je umrl na poti sanje, sredi velike diplomatske akcije za njen prorok in blagostanje.

Gotovo je, da bo smrt tako velikega vladarja in državnika posfila svojo veliko sled na seboj, da bo ostala neizpolnjena praznina. Eaj se je njenega mogočnega delo markantno narančilo v vse državno in mednarodno življenje, ne le med nami v domači hiši. Ta sila je nemudomačljiva, škoda gotove nepravljiva.

Toda gotovo plemenito v duhu in po volji velikega pokojnika, da posvime: Hrvoje oklevanja, krepka, odločno vse naprej v delu za blagov in pravosudje Jugoslavijo in vsega človeštva.

Vsi tisti nizki, zahrbtni, škodoželjni instinkti, ki bi se morda kjerkoli pojavili ob grobu našega vladarja, naj vedo, da jim bomo in soglasno volja vseh jugoslovenskih državjanov v koli smislu vse njihove napake.

V žalostnih dneh bodo naša sreca stopila še bliže drug k drugemu, bila topleje in pregrevala vso našo državno skupnost v še popolnejši, toplejši, iskrenejši medsebojni vzajemnosti.

Kralj, ki nas je družil v življenju s svojo močno voljo, nas druži mrtvi v sočutju skupne nesreče k večji ljubzni.

Ko bomo te dni pomolili za njegovo dušo, bomo s to počasno nadržali tudi te skrbi, da bi se uremčila velika želja nokojuškova: Mir in v miru napredok Jugoslavije.

Odgovornost naroda je v teh dneh velika. Svet mora te dan ūstitevno trdnost, discipliniranost našo in voljo, da prenašamo tudi najhujše udarce z vedenim in samozvestnim pogledom v bodočnost.

Slovenci vsi presumnjeni sočutujemo s premilom kraljico, materjo mladega kralja Petra, njeno rodbino in vso visoko kraljevsko hišo. V tej najhujši bolečini pa prosimo Vsemogočnega, ki — za nas nerazumljivo — vodi naša pot, naj tudi to grozovito nesrečo in neizmerno hrtev preobrste k pravi sreči Jugoslavije, za katero je veliki pokojnik živel delat in umrl.

Proglas vlade

Naš veliki kralj Aleksander I. je padel 8. oktobra ob 4 popoldne v Marselli kot hrtev podlega atentata.

S svojo krvjo je kralj mučenika zapletil delo in mir, radi katerega se je napotil v zvezniško Francijo.

Na prestol kraljevine Jugoslavije je po člen 36. ustawe stopil njegov prvorjeni sin Nj. Vel. kralj Peter II.

Kraljevska vrla, vojska in mornarica so položili prisego zvestobe Nj. Vel. kralja Peter II.

Vlada kraljevine Jugoslavije, ki vrši zavzemno na osnovi člena 45. ustawe kraljevsko oblasti, je sklicala narodno predstavništvo k skupnemu zasedanju na dan 11. oktobra, da pololi prisega v zamislu člena 59. in člena 42. ustawe.

S svojimi zadnjimi besedami, ki jih je blagopohojni kralj umirajoč jedra izgovoril, je v svojem neizmerenem rodoljubljju zapustil našemu narodu tele sporočilo:

»Urzite Jugoslavijo!«

Kraljevska vrla poziva vse jugoslovenski narod, da se sveto zapoved zveste in spoštovno izpolni.

V Belgradu, dne 9. oktobra 1934.

Podpis vseh ministrov.

Atentator

Clovek, ki je izvršil neločin, se pse Peter Klement in je rojen 1899. Imel je pri sebi jugoslovenski potni list, ki mu ga je izdala zagrebška policija 30. maja 1934. V Francijo je prišel 28. septembra 1934.

Ti podatki na ... je netočni in se še preiskujejo.

Regentski svet

Belgrad, 9. okt. m. Regentski svet izvrije: knez Pavle, bivši prosvetni minister dr. Radenko Stanković in ban savske banvine dr. Perović. Njihovi namestniki pa so general Tomić, komandant mesta Belgrade in senator Jovan Banjanin in Petar Žec.

Kraljica Marija

Nj. Vel. kraljico Marijo se ob 18.25 v Beogradu, na poti v Pariz obvestili o strašnem dogodku.

Proglas banske uprave

Banska uprava sporoča: Državni obor za pokop je odredil, da se bo objavil smrti Nj. Vel. Kralja Aleksandra izvršil v prestolnici in v vseh krajih z zvonjenjem vseh zvonov po vseh cerkvah dne 10. t. n. in nato pa ponovno od dneva, ko bo teh blagopohojnega kralja prispealo v domino, do dneva pokopa. Zvonilo se bo vsak ure pet minut od 6 zjutraj do 18 popoldne. Vse čole ne bodo imelo pouka danes, da 10. t. m. Na vseh javnih zgradbah se izločijo črne zastave do nadaljnje odredbe. Vsí državni uradniki položi danes, 10. t. n. prisego zvestobe novemu kralju Peteru II. po predpisu zakona o uradnikih.

Proglas francoske vlade

Vsa vrla francoske republike se je takoj ko je prišlo uradno poročilo o strašni resi, sestala ob 6 popoldne k izredni seji na kateri so bile podvgete vse potreba mere. Po seji je vlada izdala proglas na vse francoski narod, v katerem izreka toplo sojalje jugoslovenskega naroda. V istem proglasu odreja vladi enakomerno izjavljanje za jugoslovenskim vladarjem.

Barthou - mrtve

Francoski ranjeni minister Louis Barthou, ki je bil v kraljevem vred ranjen, je ob 17.45 podlegel ranam.

Najprej se je smatralo, da njegova rana ni tako nevarna, vendar pa so pri natančnejšem pregledu morali ugovetiti, da bo treba amputirati roko. Prepeljali so ga v hotel »Dieu«, kjer so ga takoj položili na operacijsko mizo. Nedosten pa je Barthou brutaliz kri in bil je potrebnna transfuzija krvi. Ko se Barthou je zato kloroformiral, mu je odpovedalo sreči in Barthou je izinhail.

V. Čadež:

Ratovnik

Leta 1899 je bilo, ko smo šli na Sveti Višarje moja mati, moj starejši brat in picec teh vrstih. Z bratom sva bila oba takrat gimnazijalska dijaka in sva tisto leto prvič obiskala Slovencev tako priljubljeno božjo pot. V nekaj letih nato sva se prelevila: brat v profesorja, jaz v duhovnika. Ljubezen do višarske Marije je prav to družbo v poznejših letih še nekajkrat prispevala na isto božjo pot. Mati si je letos (1934) začela, da bi kljub svojim blizu 75 letom v isti družbi kot pred 35 leti pohitela k višarski Kraljici. Da je treba premagati to in ono oviro, na to seveda ljubezen ne misli veliko in tako je bil načrt kmalu naprej: koncem avgusta poskusimo, če nam uspe.

Tako sva z njo odšla z vlakom v četrtek, 30. avgusta tega leta zjutraj iz Metkinj v Ljubljano, kjer nama se je pridružil še brat. Ampak vreme! Po vseh znakih soditi ni bilo pričakovati drugega kot precejšnjo poročilo dežja: barometer je stal nizko kot redkokdaj; vremenska napoved je izvenela v samem dežju; nebo se je kislo držalo kot da komaj čaka, kdaj bo zopet močilo namečeno zemljo. V tej negotovosti smo vzel vozne listke samo do Jesenice, da bi v slučaju hudega dežja krenili kar proti Bledu ali proti Bohinju. Ce bi me takrat kdo vprašal: kam greš? bi mu najbolje odgovoril: na »Ratovnik«. To besedilo je namreč rabil neki možakar iz Poljanske doline, ki si je sam kuhal brez pomoči »Slovenske kuharice« in pri kuhanju mešal vse mogoče stvari. Na vprašanje, kaj kuha, se je kratko odrezal: »ratovnik«, čemer je hotel reči: kuham pač, kar bo »ratov«. Za nekak podoben ratovnik smo se pripravljali tudi mi.

Pa le ni deževalo vso pot do Jesenice, tako da smo bili vsi trije edini v tem, da gremo za svojim prvim ciljem. Na Jesenicah smo izstopili. Hotel sem samo do obmejnega komisarja, ki ureduje na postaji, da dobim za nas propustnice. Take propustnice se dobre proti maleknostni odškodnosti (2 Din) za kraje, ki niso daleč od meje, kakor so ravno sv. Višarje: veljalo pa je za kake tri dni. Brat si je medtem, ko sem iskal propustnice, nabavil nekaj italijanskih lir. Toda po voznem redu je določenih za čakanje samo 8 minut, vrh tega pa je naš vlak iz Ljubljane še imel par minut zamude. Hotel sem, kar sem mogel, da sem dobil propustnice, nakar smo šli iskat vlak proti Kranjski gori. Ko vprašamo po njem, dobili smo nje kaj razveljavljiv odgovor: vlak je pravkar odpeljal, čez dve uri gre zopet drug vlak v isti smeri do prve obmejne postaje na italijanski strani. Kaj potem? To smo vedeli, da je cel dan edina direktna zveza z italijanskim vlakom na vlak, ki nam je pred nosom odpahl; a koliko časa je treba čakati tamkaj na prihodnjem vlaku, nam nihče ni vedel točno pojasniti. »Več kaj, pravi brat, kar v Bohinj jo mahnim! Za zvezgo ne vemo, vreme kaže slabo, dež bo.« Tako sem se oprijel tega predloga, videč, da prav v bližini stoji vlak, ki naj bi nas resil iz mučnega položaja. A glej! Komaj se obrnemo v smer proti vlaku, že vidimo, kako se tudi ta vlak premika. Kdor bi bil kolikaj nagnjen v kletvini, bi bil v takem sinčaju vsaj enega krepkega hudiča izpustil skozi zobno ograjo; mi kot pošteni romarji smo se mirno udali s tolažo, da dan še ni končan in da do večera lahko še daleč pridemo. Vendar razpoloženje je bilo tako, da bi bil najraje naglas zapel tisto znano: O du mein lieber Augustin — — —

Dve uri čakauja torej, če krenemo proti Sv. Višarjam. Z bratom sva jih hotela izrabiti tako, da si ta čas malo ogledava Jesenicce; matere za to misel pač nisva mogla pridobiti. Obiskala sva jeseniškega g. svetnika, s katerim sem v semenišču skupaj zjemal bogoslovno modrost. Zanimala naj je zlasti povečana jeseniška župna cerkev, in nam je povedal g. svetnik suhe številke: en milijon dvetristoč Din je stalo to delo, tristotisoč je še dolga. Pa sem se spomnil, da smo imeli takrat pri naši cerkvi skoraj točno eno tisočinko tega dolga in sem si

Prijeten vonj po zelenečih smrekah

Perilo, ki tako prijetno po svežem diši, nam prija in ga radi nosimo. Tako lepo čisto bo perilo vselej, če ga boste prali po Schichtovi metodi: zvečer ga namočite z Žensko hvalo — zjutraj ga operite s Schichtovim terpentinovim milom!

misli: Zahvali Boga, da ti je odvzetata taka skrb! Če imaš živec kakor iz železa, še zdržis, sicer — — — Rekli smo še to in ono, potem pa hajdi z bratom gledati, kaj se je naredilo z omenjeno vsoto. Kar sva videla, je daleč presegalo najino pričakovanje. Že pročelje cerkve s kipom Kristusa Kralja, kako je to okusno! Kako lepo se k temu podajajo vrata, obita z bakrenimi pločevinami, iz katere so izločene glave apostolov in simboli evangelistov! Te podobne kakor tudi kip so delo našega umetnika Fr. Kralja. Se kljuke pri vratih so zanimive, delane so namreč v obliku grških črk alfa in omega. Zunanjih zidov okoli cerkve je do 6 m višine zidan iz rdečkastega jeseniškega, grobo obdelanega marmorja; višje gori pa je zid tudi tako delan, da beljenje sploh ne bo potrebno. In potem notranjščina! Veliki kameniti stebri iz podpeskega marmorja mogočno vplivajo na obiskovalca. Posebno so nama dopadle gladko brušene, marmornate oblage, ki se vzdizane ob obeh straneh ladje v višini kakih dveh metrov. Na ta način je zavarovan zid ob straneh za stoletja. Da, priznati se mora Plečnikovi šoli (te načrte sta namreč delala dva Plečnikova učeneca Fatur in Kos), da je v resnicu iznajdljiva v uporabi kamnja. V velik okras cerkvi sta tudi dva nova stranska oltarja iz nabrežinskega marmorja. Pozornost obrača nase tudi tlak, ki je delan iz trdo prešane gline, žgane pri 1600 stopinjah, vled česar je tak tlak skoraj neporušljiv. Tudi klopi iz hrastovega lesa so v prijetnem skladu s sloganom cerkve. Pri ogledovanju cerkve nama je seveda hitro postala umljiva gornja vsota in se nama je

zdela še nizka, v primerjavi z velikanskim delom, ki je bilo izvršeno in ki bo še poznam rodovom oznanjalo ljubezen Jeseničanov do hramu božjega, saj je to vseskozi solidno delo preračunjeno, da naj bi klubovalo

Tako sva se dva ratovniška popotnika z ogledom Jesenice maščevala — sladko maščevanje! — nad brezobjirno točnostjo dveh gorenjskih vlakov in se vrnila zopet na postajo. Skupno smo se odločili: naj velja, kar hoče, odpeljemo se proti Trbižu; načrt bomo delali sproti, čim zvemo, kako vozijo vlaki in vidimo, kaj bo vreme govorilo. Vozovnico smo si preskrbeli kar do Trbiža. Med vožnjo od Kranjske gore naprej smo na mnogih krajev videli, kako so travniki takoj rekoč kar plavali v vodi vsled neprestanega deževja. »O Bog, — sem zdihnil s cerkveno molitvijo — prosim te, ustavi našive dežja in pokaži nam svoje jasno oblike!« Kolika škoda že samo v teh krajih! Po enourni vožnji smo prišli na prvo italijansko postajo: Fusine-Laghi. Imeli smo vsak svojo legitimacijo s fotografijo ter propustnice, kar smo takoj ob prihodu izročili službujočemu organu; tudi nahrbtnik ni odšel reviziji, katero pa je z lahkotom prestal. Iztresati smo začeli iz torbe tudi znanje laškega jezika — daleč to sicer ni segalo — in tako precej zvedeli: »Samostri tri ure čakanja, a imamo potem v Trbižu takoj zvezzo na Žabnico. O tristo medvedov! Kan naj se obrnemo ta čas! Prej kot bi si mislil, je bilo vprašanje rešeno. Z nami vred sta namreč izstopili dve dami, — kakor smo pozneje zvedeli, Belgrajčanki —, ki sta bili namenjeni k Beloškim jezerom.« (Dalje prih.)

KAJ JE NOVEGA

Kakšne kmečke zbornice zahtevamo?

Zveza absolventov kmetijskih šol je na svojem zborovanju v Smledniku dne 7. oktobra razpravlja tudi o potrebi kmečkih zbornic in zavzela glede njih sledče stališče:

Vsled mnogoštivilnih in različnih predlogov za ustanovitev kmečkih, oz. kmečkih zbornic, ki prihajajo v največ slučajih iz **kmečkih krogov**, celi podpisana organizacija, kot točno edina kmečko-stanovska zastopstvo v Dravski banovini, dolžnost du v imenu svojih skoraj 600 članov, praktično kmetujejih absolventov kmetijskih šol, in v imenu vsega kmečkega stanu Dravske banovine javno ugotevi, kakim in katerim pogojem bi morale nameravati kmečke zbornice ustrezati, da bi jih mogel kmečki stan smatrati kot svoje pravo stanovske zastopstvo:

1. Kmečke zbornice naj bi bile ~~prejšnjem~~ kmečko-stanovske, ne pa kmetijsko-strošek ustanove. Njih ustroj naj bi sličil ustroju Delavskih zbornic. Ustanovile naj bi se lo-

ceno za vsako banovino, z osrednjo zbornico v Belgradu.

2. Zbornice naj bi tvorili kmečki zastopniki iz posameznih občin, izvoljeni potom direktno, tajne in enake volilne pravice, ter naj bi bile v svojem poslovanju avtonomne.

3. Aktivno in pasivno volilno pravico za volilne v kmečke zbornice naj bi imeli vsi oni, in izključno same emi, ki se morejo smatrati kot konjetje po zakonski uredbi o zaščiti kmetov. Kmetijske šole in kmetijski uradi naj bi imeli v njih svoje zastopnike s posvetovalno pravico.

Prosimo pristojna oblastva, da to naše stališče vzamejo in ga upoštevajo; — vse liste, da to resolutejo na videnem mestu objavijo — vse tovariše kmete in vse kmečke organizacije v naši in drugih banovinah pa, da si to stališče osvojijo, ter ga vedno in povsed zastonjo in uveljavljajo.

Zveza abs. kmet. šol.

ZAHVALA

Dne 23. septembra letos mi je neznan huben pozigalec začpal gospodarsko poslovanje in mi je zraven pogorela tudi hiša ter skor vse, kar je bilo pod streho. Ko je poverjenik priselj k Vam in to spovedil, ste mu brez obotavljivanja zame izplačali 1000 Din kot naravniku Domoljubca. To mi je bilo v veliko toža v moji nesreči, v kateri sem obupaval. Bog povrni stotero Vam in vsem, ki so mi kakorkoli v pomoč.

Sredinja vas, županja Sela pri Kamniku,
3. oktobra 1934.

Miha Poljansek, hišar.

OSEBNE VESTI

d Dne 5. oktobra sta se izkrali v francoskem Marseljiju na prekoceanski putnik slovenska misjonarja g. Franc Jereb in g. Alojzij Rupar, oba iz naše slovenske misijonske družbe. Potujeta na Kitajsko. Naj jima bo sredna pot in bogato blagoslovljeno njuno težko delo v vinogradu Gospodovem!

d Za novega zagrebškega župana je imenovan g. Erber Rudolf, ravnatelj mestne hranilnice v Zagrebu.

d Sedem krijev je dobil te dni na hrbot g. Ivan Jakopič, uslužbenec Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani. Bog ga živi še mnogo let!

d Sedemdeset let je dosegel znani ljubljanski zdravnik prof. dr. Edo Slajner. Na mnoga leta!

d Dr. Ježe Pekorn je odpril odvetniško pisarno v Škofji Loki. Mestni trg 7.

DOMAČE NOVICE

d Vrtec in Angelček sta najboljša lista za naše mladino. Stari, dajte otrokom dobrega črca, ki je najboljša podpora pri vzgoji!

d Zagrebški nadškof pomembnik dr. Stipanec je vsele te dni po raznih hrvatskih kra-

vali naše ljudi. In vrhu vsega še iz države, ki ne more dovolj ostro poudariti svojega nasprotja do naše države.

d Večje količine našega tobaka najboljse vrste hoče odkupiti francoska vlada. V prvi vrsti pride v poštev hercegovski tobak.

d Le Zlatorog milo da bilo perile pravi ljudski glas. Naše vrlje gospodinje, ki dobro vedo, kako silno čistilno moč ima Zlatorogovo milo in kako izdatno je ob enem, ga ne hvalejo zmanj. Z Zlatorog-ovim milom oprano perilo je lepo kot novo. Poskusite z njim prati tudi! Vi in ne boste se kesali! Zlatorogovo milo je domač izdelek. Priporočamo ga najlepše!

 Pri vsaki prirodnji mineralni vodi je glavno, koliko ima raznih zdravilnih sestavin: čim več jih ima več velja! Radenski Zdravilni vrelec jih ima preko 20, poleg težkih kovin, ki so bile v njem ugotovljene lansko leta in katerih nima nobena druga mineralna voda v Jugoslaviji. Zaradi pa je Radenski Zdravilni vrelec za zdravje tako koristen in tako izbornega okusa. Primerjate analizo drugih mineralnih vod z Radensko, sa se boste takrat odločili ter odšli vedno in povsed zahtevali izrecno Radenski Zdravilni vrelec. Zahievajte obširno brožuro o Radenski pri upravi Zdravilišča Statuta Radenski.

d 100 kg grondja prodajajo v Prokuplju po ceni od 89 do 100 Din. tornj kilogram komaj po dinarju. Ubogi vinogradnik!

d Socialdemokratska televadna organizacija »Svoboda« je imela nedavno svoj obeni zbor, pri katerem je govoril tudi neki vzgojitelj mladine. Ce smo prav poučeni, je ta vzgojitelj med drugim namigaval, da v zavedni socialdemokratski družini ne sme viseti sveta podoba na steni. Prizakujemo, da bodo rdečarski voditelji govorili z isto odkritostjo tudi tedaj, ko vabijo verne ljudi k raznim svojim prireditvam. Zlasti pa naj ne igrajo volka v ovčjem oblačilu — kakor se je to že večkrat zgodilo pri raznih volitvah.

d Ne Bečkerok, ampak Petrovgrad. Občinska uprava v Bečkerku je sprejela predlog, naj mesto Bečkerok spremeni svoje ime v Petrovgrad.

BANKA BARUCH

15 Rue Lamayette, Paris

Odpremila denar v Jugoslavijo najhitrejo in po najboljšem dnevnem kurzu.

Vrli vse banene posle najkulantnejše.
Poštne uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše dekovne račune:
BELGIJA: № 9264-64 Bruselj. FRANCIJA: № 1117-94 Pariz. HOLLANDIJA: № 1450-96 Ned. Dienst. LUKSEMBURG: № 5967 Luxembourg.
Na zahtevo pošljemo brezplačno naše ček. nakaznice.

d Trpežne, močne in nepromočljive gojerje in smučarske čevlje po 195 Din dobiti v Trgovskem domu Stermecki, Celje. Pišete po cenik!

d Zapet so začeli delati v tovarni »Ika« v Kranju. V splošnem je izid mezdnega boja povojen za delavke.

d 40 dnevni pasji kontumae so proglašili v Zagrebu. Trije stekli psi so obgrizli Sili osebe.

d 29 dni bodo delali v mesecu oktobru v trboveljskem rudniku.

d Navi postopek pri pravoslavnih cerkvenih sodiščih priobčuje zadnja štev. uradnega glasila srbske pravoslavne cerkve. Pred cerkveno sodiščo pride po novem pravoslavnemu vernik radi bogokletja in zaničevanja verskih

VINA

vseh vrst kupile najugodnejše
pri
Centralni vinarji v Ljubljani

resnic pravoslavne cerkve. Obsodba mora izreci nekajstno izključenje iz cerkvene skupnosti, prepoved obhajila za določeno dobo in odvzetje glasovalne pravice v cerkveni občini. — Nov sodni postopek navaja tudi podrobnosti, ki jih je upoštevati pri ločitvi zakona. Odvetniki ne morejo zastopati strank pred cerkvenim sodiščem, kadar je razprava proti pravoslavnemu duhovniku. Zanimivo je se to, da vse vloge na pravoslavno cerkveno sodišče morajo biti sestavljene na srbskem jeziku in pisane s cirilico.

d Za člana upravnega odbora monopolne uprave v Belgradu je imenovan Anglež Darsey Stephens.

d Vašni nasveti za one, ki se sami brijejo. Brusurico pod tem naslovom z zelo koristnimi nasveti Vam pošlje na željo brezplačno »KON-BINOS«, samoprodaja za Jugoslavijo, Maribor, poštni predel 62.

d 100 let poteka mesece oktobra, odkar je ljubljansko trgovstvo organizirano v svoji stanovski organizaciji. V Trgovskem domu se vrši 27. oktobra družabni večer, 28. oktobra dopoldne bo slavnostno zborovanje, ki ga bo prenašal radio.

d 34 ladij angleškega sredozemskega brodja je prispele ozi dan v Split. Posadka na teh ladijah steje 30.000 mož.

d Stavka krojaških pomočnikov v Novem Sadu se je končala, ker so delodajaleci povisali plače in sprejeli nov službeni dogovor.

d Za skoraj 79 milijonov dinar v smo v avgustu več izvozili kakor uvozili.

d Vlomilec Ježeta Cento, tovarša nedavno v Spodnji Zadobrovi na Čenega Toneta Anžurja, je ljubljanska policija zasačila v gromovju na ljubljanskem Gradu in ga zaprla. Centa se je v zaporu obesil.

d Gangster. Zadnjič enkrat smo v novicah iz Amerike navedli besedo »gangsterska«, ki je gotovo vsi čitali niso razumeli. »Gangsterska« pomeni — razbojniška.

NESREČE

d V Žrečah je uničil požar veliko gospodarsko poslopje veleposilstniku in lesnemu trgovcu Avgantu Puklu.

d Gorelo je zopet pri posestniku Rugljigu Ignaciju, pd. pri Šlanderetu v Dežetiči vasi pri Žužemberku. Pogorel je kozoloci, pod in streha pri hiši.

d Požar je uničil gostilničarju Grundnerju v Loški gori pri Žrečah hlev.

d Zgorela je hiša in hlev z gospodarskim poslopjem posestniku Marku Skamlecu pri Sv. Miklavžu pri Mariboru.

d Zgorel je hlev Hočevarju v Sp. Hotiču pri Litiji.

— Noseče matere se morajo skrbno varovati vsakega zaprtja z uporabo načvne »Franz-Josef« grenčice. Predstojniki vseuciških klinik za ženske hvalijo soglasno pristno »Franz-Josef« vodo, ker se lahko zauživa in se gotovo pojavi v kratkem času odvajajoči učinek brez neprijetnih stranskih pojavov.

d Sreča v nesreči. Posestnica Ivana Lončarič iz Maribora je občutila s svojim enovprežnim vozom sredi na tračnicah med obelešenima zavornicama na prelazu Ptuj-ske reste na Teznu. Ptujski vlak, ki je v tistem hipu privozil, je razbil voz, da je voznica prileptela v lok na drugo stran tračnic v jarek ter obležala nezavestna, dočim je konja vrgel

Kdor uporablja Henko pere lažje in ceneje!

Henko odloči vso umazanino in odstrani madeke. S pranjem boste prej gotovi, če se poslužite prednosti, ki Vam jih nudi Henko.

Henko za pranje in čiščenje

sunek na drugo stran. Niti ženska niti konj nista dobila nevarnejših poškodb, le voz je čisto zdrobilo.

d 18 vreč moke je padlo v vodo. Težak tovorni avtomobil je peljal za trogovino Lepšina pri Vebru v Trbovljah 40 vreč moke čez tamnošnji most, ki pa veliko teže ni vzdržal, ampak se pod zadnjim tezijem delom avtomobila vdal in 18 vreč moke je padlo v potok in se uničilo. Ostale vreče so ostale na vrhu suhe. Most je bil že res star in ni bil zgrajen za tako tezo, safer pa je bil vendar malo preveč pogumen.

d Truga za pesek se je prevrnila na 4 in pol letnega Uroša Košenina iz Maribora. Fantek je bil na mestu mrtev.

d Nesrečni člani del. godbe. Ono nedeljo so se okrog počitki vračali člani delavske godbe »Zarja« iz Maribora v Ljubljano. Avto je zadel med Zalcem in Sv. Petrom v neko jablano s tako silo, da jo je izruval. Pri tem so se znašli godeci na tleh s precejšnjimi poškodbami. Novak Franc ima rane na glavi, zmečkan prsi koš ter zlomljeno roko. Kepič Ciril ima poškodbe na glavi in zlomljeno roko. Janežič Stanko ima poškodbe na glavi in nogi. Lažje rane so dobili: Tence Angel, Prislau Ciril in Friskovec Janko. Tudi gedala so močno poškrovjena.

d Smrtna nesreča. Ono nedeljo se je vračala skupina gasilcev z avtomobilom od blagolivke Gasilnega doma v Pernovem. Med njimi je bil tudi Jernej Vengust, višji poštni kontrolor in znan gasilski organizator. Ko so vozili od Levca proti Celju, bi bili skoro povozili nekega motociklistu in je safer zato hipoma ustavljal avto. Vsi gasilci so v velitem loku zleteli iz odprtrega avta in dobili manjše poškodbe. Vengust pa je prijetel tako nesrečno, da je bil na mestu mrtev.

NOVI GROBOVI

d Smrt pobrati pod lepato, kar rodil je beli dan. V Zgornjem Kaštu pri Zalogu je odšel h Gospodu po večno plačilo trgovec in gostilničar Ignacij Mercin. Bodil izvrstnemu možu-značaju, ki je bil 40 let naročnik »Domoljuba«, obranjen časten spomin. — V Ptiju je umrl Alojzij Pogujoč, šolski upravitelj v pokolu. — V Zdenski vasi pri Dobropolju je zapustil solzno dolino posestnik Franc Kline. — V Podgorju pri Kamniku je umrl 75 letni posestnik Janez Vidmar. — V Liscah pri Zidanem mostu je nenadoma zapustil ta svet zagrebški vseuciški profesor dr. Angel Ruspini. — V Sevnem pri Litiji je zaspala v Gospodu 68 letna Alojzija Sraj. — V Celju so pokopali aktivnega artil. podnarednika Josipa Anžnerja. — V Stranah so pokopali posestnika Kočarja Mihaela. — V Preserju je pre-

minula Terezija Šoligo, soproga trgovca. — V Štepanji vasi je izdihnila Frančiška Hočvar roj. Peterlin, vdova po železničarju. — V Komendi je odšel po večno plačilo Andrej Šavli, bivši krojaški mojster. — V St. Vidu nad Ljubljano so pokopali Josipa Novaka, višjega šolskega nadzornika v pokolu. — V Dravljah pri Ljubljani je zaspala v Gospodu 68 letna Marija Tomec, sestrica g. Nikolaja Zuglja, župnika v pokolu v Dravljah. — v Ljubljani so umrli: Veleposestnica Tonec Hmeljak, trgovec Feliks Tomšan mlajši, posestnik Matevž Marinčič in uradnik drž. žel. v pokolu Anton Prele. — Naj počivajo v miru!

RAZNO

n Družba sv. Rafaela za varstvo izseljencev v Ljubljani sklice tem potom v smislu družbinih pravil in sklepa družbinega odbora svoj redni občni zbor, ki se bo vršil v sredo, dne 24. oktobra 1934 ob 17 (5) popoldne v posvetovalnici Delavske zbornice v Ljubljani. Miklošičeva cesta 22-a. Na ta občni zbor se vabijo vsi člani Družbe sv. Rafaela in vši dobrotniki in prijatelji izseljencev. — Predsednik.

d Nemščino in esperanto poučuje pismenim potom Jezikovna dopisna šola na Jesenicah (Gorenjsko). Prijava sprejema se do 1. novembra t. I. Zahlevajte prospekt! Priložite znakmo za odgovor!

d Opozorjamо cenjene čitatelje, ki bolejajo na boleznih srca, jetre, ledvic, žičnih in želodčnih kamnih, da uživajo stalno Radenski Ževarinski vrelec, ki je tudi izborna piča sem zase ali ponesan z vinom.

n »Ljudski oder«, 1. stevilka drugega letnika izide prihodnji teden z bogato vsebino, posvečeno repertoarju nove igralske sezone. Opozorjam samo na večje sestavljeni repertoarni načrt, ki nudi za vsak mesec okroglo pet predlogov iger z vsemi točnimi podatki. Tudi oprema revije je nova in ostale redne rubrike bogato založene. List izhaja desetkrat letno od oktobra do julija, 15. dan vsakega meseca, vsakokrat na 16 straneh. Letna naročnina je 30 Din, s širimi igrami vred pa samo 60 Din. Naroča se pri Založbi ljudskih iger v Kranju. — Zaradi prezaposlenosti tiskarne se je izid četrte knjige za laški letata (Kuret: Pravil ljudski oder, 1. zvezek Priočnikov za ljudski oder) zakasnili. — Katero igro bo izdala v novem letniku Založba ljudskih iger? Kot redna izdaja (z mezonikom »Ljudskim odrom« vred veljajo samo 60 Din na letoj izidijo: M. Salamon-Jože Vovk: Vrata, igra za advent in božič v 5 slikah, Herwig-Benolt-Smašek: Božičan iz predmestja, socialna igra v 5 slikah. — Herwig-Vovk: Velikonočna igra, pet slik, Petančič: Igra naše fare, igra v zborih pred farno cerkvijo. V subskripciji izide že starejša francoska farca o advokatu Pathelinu v Smaskovi priedbi kot Burke o ježincem dohtanj. — Pišite Založbi ljudskih iger v Kranju po prospect!

V vsako hišo Domoljuba!

+ Josip Novak

V življenju nad izjubljeno... v nedeljo zvezek moji upokojeni višji sloški sodnik g. Josip Novak. Pokojnik je bil eden najboljih slovenskih sodnikov, ukrepa prijatelj našedine, pravi tovarništva, dober svetovalec starščev sloških otrok. Vedno je bil zvezek svojim kritičnim nadzorom. Vse ga je ljubilo in spoštovalo. Naš počast v miru!

Zamorec – francoski poslanec. Na mestu umrlega državnega podčišnjnika pride na njegovo mesto v francosko izbornico semigalo: Zamorec Galandec Dion.

Na Kritiki gori nad Ladijem bo prihodnji in nadaljnji letoski cerkevni shod v nedeljo 21. oktobra (po sv. Luki). Ker praznik posvečenja cerkvi ni stalen, bo ta shod eden vedno na nedeljo po sv. Luki.

Slika na levu: To je prva slika o strani letečišči nešredi pri Wimicke Junction na Angleškem. Londonski ekspresni vlak se je z naglico 70 km zaletel v lokalni vlak. Dva vozova britskega vlaka sta se zarila drug v drugega. Stirje pa so skočili s tira. Ubitih je bilo 14 ljudi. 40 pa ranjenih. — Slika na desni: Sejpovo in Dolfassovo truplo so prenesli v novoizgrajeno spominsko cerkev, zgrajeno v spomin na kanclerja

Delo v kmetijsko-strok. organizacijah

Gospod urednik! Nisem vrien, da bi hodil sloški urednikov ali da bi bil časnikarski dopisnik, sedaj pa mislim da je potrebno, da se obravnem na Vas s tem-je vprašanjem: Ali si vsak, ki se je dal voliti v kak odber in sprejet te ali eno analoge v odberu, za svoje delo odgovoren pred vsemi organizacijami, pa tudi vsej javnosti za svoje delovanje? Kolikor sem imel priliko zar delovati v organizacijah, nem ogaril vedno to nadelo. Kritiki se je moral podvrgati vsak odbernik, pa nuj je morat navzeman drugade v javnem življenju ne vem, kakšno družabno stališče!

Zdaj se da nekateri teja pravila morejo primati. Moj prijatelj je bil izvoljen v neko javno komisijo strokovne organizacije. Je pa precev bratina glavica. Te organizacije so v zadnjem času zelo kritizirati umestno ob ne, o tem pa sedaj ne govorm. Kritizirajo tistih, katerim je ta organizacija namenjena, vedno in smernice pa jih dajejo drugi, ki smo od nje dobrodike, niso pa po svojem stališču niso odvrazeni od tega, kolikor bi organizacija naredila praktiko dobrega. Seveda kritika boli. Zato je glavni funkcionalist nastopil tako originalno: Ali mi ne kritizira tisto prizpost Cvetek?

Gospod urednik! Ali se tudi vi skladate s tem stališčem? Kaj pa te je imel tisti prav, ki je na to besedo stavljal kratko vprašanje: Ali ne obstoji ta organizacija in samih preprostih ljudi? Kaj mislite, ali je imel prav tisti, ki se je tudi vzrušil nad preprostimi ljudmi, ki si želijo preprostitega in praktičnega delovanja, sebi namene organizacije, ali pa je imel eno prav, ki se poudaril, da mora organizacija tako biti kot je končno tistem, katerim je namenjena?

Se bi vprašal kam bomo prideli če se bodo razne strokovne organizacije hudo vslilevale, druga, je pri obstoječe pa se bodo preziale in ustvarile, ko je te hudovalo samo ustvarilo? Kako naj bi hudovalo za preseb takih organizacij zavreti, da udele pravila par strokovnikov, ki potem povabilo nekaj „prizadetih“, katerim taka pravila niso predstavljala, toda ti „prizadeti“ niso nikakoga uspeha. Če stavijo svoje pomislke, četudi je preizkušeno iz strokovnega stališča? Ko pa se pojavi kritika, tedaj pa zagovarjajo napake, tem, da se je vse ustvarilo „spozarumno“ - prizadetimi!

Nedetto imamo takih primerov zadnje časa kmetie, in to v tazi, ko vsevprek trdijo, da delajo za kmetia. Ali pa ni morda bolj pametna naše narodnost, ki si felimo sodelovanju teh gospodov s kmetom, kar je poudaril zadnji kongres jugoslovanskih agronomov v Ljubljani?

Kdo se meti: Oni ali mi? — Gorenjski kmet.

Na Smarje pod Ljubljano. V nedeljo, dne 14. oktobra bodo gostovali sotriški igralci v našem Prosvetnem domu ob 2 popoldne s Finigarjevo igro »Naka kri in z veselilgo«. Kakrišen gospod, tak sluga! Pridite pogledati!

Kemal paša se bo zoper poročil? Iz Carigrada po ročajo, da se bo Kemal paša v kratkem podelil močno albanskega kralja Ahmeda Zogu.

Zahteve srbskih zadrugarjev

Zbor Zveze srbskih kmetijskih zadrug je na koncu svojega zborovanja sprejet te zahteve:

1. Državni denarni zavodi naj pri določanju podlage za denarno kritje izvoza upoštevajo tudi živilorejske proizvode in načela te podlage določijo potrebne vseote mdržnim ravnem.

2. Državne oblasti naj omogodijo denarni podpis zadrugi in zadržništva po državnih denarnih zavodih, da se proizvodnja poveča ter dvigne izvoz živine in živilskih proizvodov.

3. Izvozna kolonija za izvoz zadržne živine se naj zviša.

4. Živilorejske zadruge se naj takoj letijo seleksijskega vrgjanja živine. (Natančno odbiranje in nadziranje v vsakem pogledu prvovrstne živine za pieme.) V ta namen naj vse zadruge uvedejo matično knjigovodstvo in se vključijo v glavni živilorejski zadrug.

5. Državne in samoupravne oblasti naj dajejo podporo za napredek živiloreje in zadržnih organizacij.

6. Državni živiloreji, agronomi in veterinarji naj bodo obvezno zadrugam s svojim strokovnim znanjem na razpolago. Poblijanje bolezni in zdravljenje zadržne živine naj bo brezplačno. Serumi pa začitljivo cepljenje naj se izdajajo brezplačno ali pa po znanih cen.

PO DOMOVINI

Veliko obrtniško protestno zborovanje (Kočevski okraj)

Dne 12. septembra je bilo v Ribnici veliko protestno zborovanje vseh obrtnikov, obrtnic in gostilničarjev v kočevskem okraju. Cenetova dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotača. Zborovanje je otvoril tov. Ivan Čampa, predsednik čevljarske zadruge. Takoj po otvoritvi je bila prečitana in sprejeti udanostna brzojavka Nj. Vel. kralju. Navzoči so brzojavko pozdravili z velikim obdobjanjem in manifestacijo. Poslale so se brzojavke tudi gospodinu ministru za trgovino, obrt in industrijo ter g. banu dravsko hanovine. Zborovanja se je udeležil zastopnik upravnih oblasti, zastopnik zbornice za TOI in zastopnik okrožnega odbora obrtniških združenj v Ljubljani. Na tem zborovanju se je v glavnem razpravljalo o težkem obrtniškem stanu. Enoglasno sta bili sprejeti dve resoluciji, v katerih zahteva obrtništvo predvsem olajšanje davčnih времен, varstvo za solidne podeželske obrtnike pred novimi industrijskimi in pa omejevanje šumarstva.

Igra

(Močnje)

Prostrana društvena dvorana že dolgo ni sprejela toliko občinstva, kakor v nedeljo, 5. sept. pri igri »Izpod Golice«. Igralci so avto vloge rekel izborni. Vsi pa, ki igre še niste videli, pridite v nedeljo, 14. okt. ob 3 popoldne k ponovitvi igre!

Razno

(Blagovica)

Denarja nam zelo primanjkuje. Les in živina je pod ceno, drugih poljskih podelkov pa splet ne moremo prodati. Tovarne ni v bližini, da bi ljudje kaj zaslužili. Nekateri še na sol več nimajo. Vsak leto je slabše. Kaj bo, če bodo take razmene še dalje trajale! — Prenovljene župne cerkev in podružnice sv. Neže na Golčaju je končano.

Gustav Strniša:

Zemlja rešiteljica

(Nadaljevanje.)

Neškodljivega ga napravim! Ta vrag nas zaseduje. Že zadnjič sem opazil to glisto, kako se je plazila za meno. Pa nevaren je. Cul sem, da je bil že med pravimi tolovaji in taki znajo ter te ugonobe še preden se dobro zaveš. Cudno le, da si je postavil šator in vzbudil s tem zanimanje. No, Bog ve, kaj je nameraval ta tiček?

Pručka je tisto pohvalo o tolovaški družbi zelo nehvaležno sprejel. Namrdnil se je in se kislo držal, kakor bi češmine grizel, a ni se pozabil še bolj približati šatoru.

Potem se je spomnil, da je morda predeleč šel in umaknil se je nekoliko, da bi lažje zbežal, če bi bilo treba.

Tisti hip je pa čutil, da so ga zgrabile od takaj krepke roke in začutil je krik:

„Fanta, ga že imamo!“

Se ne! je zavpil Pručka, ki je bil še vedno trden in poleg tega spretan telovadec. Naslednji hip se je obrnil, sunil napadalec v trebuš, da je odletel kakor žoga in že se je pognal v goščavo na stran proti glavnim cestam, upajča, da kdo pride po cesti.

Če nam uide, je po nas! je zakričal Tomaž, potegnil iz žepa pištole in ustrelil za Pručko.

Pručka se je spretan pognal na stran, krogla mu je sfrčala mimo ušes, a druga ga je zadebla v levico. Ni se menil, temveč je bežal naprej kakor obseden.

Tedaj je pribrenčala druga krogla, ki ga zadebla v nogo. Zakolebal je in padel, pa je takoj simuliral težkega ranjenca in obležal je kar nepremično ter pazil, da se ima zgoditi.

Obe cerkvi sta sedaj prav lepi. Podružnica na Golčaju že 40 let ni bila prebarvana. Kar smo nedavno slišali, dobri župna cerkev prejkonje še letos novo kamenito obhajilno mizo. Sčasoma bo postala župna cerkev kar lična. — Na fotografiji je prikazana podružnica.

Nekaj starega in novega

(Rovte)

Rovte se skrivajo v gozdovih nad Logatcem. Če jih hočeš videti od daleč, moraš kar na Triglav. Pa se vendarle tudi pri nas kai zgodi, in tudi svojo zgodovino imamo. Tako so naši letos, ko so dajali cerkvi novo zunanjost, napisano, da je bila cerkev zidanava pred 200 leti. Ker je slučaj tako manesel, je g. župnik sklenil, naj bi se 200 letnica primereno proslavila o priliku godu farnega patrona sv. Mihaela. S tridnevnico se je vsa fara pripravljala na Mihaelovo nedeljo. Sredi največjega dela so se ljudje odtrgali zutraj in zvečer in so te tri dni napolnili cerkev za molitev in besedo božjo. Višek proslave pa je bil v nedeljo. Zvedeli smo marsikaj zanimivega iz zgodovine. Vsa slovesnost je uspela nad vse pričakanje. Visoki mlaji so oznamljili svečanost tudi onim, ki so gledali od daleč in posebno onim, ki tudi poslušajo glas Mihaelovih zvonov, pa blizu ne morejo, ker jih je od župne cerkve odtrgala državna meja.

Podzemeljska krasote (Dobec na Notranjskem)

Meniševska zemlja je hribovita in skalnata, posebno proti hribnemu delu. Zato ni čuda, da skriva v sebi polno jam in krezen, polnih najlepših kapnikov. Medtem, ko smo dozadaj poznali tiste, ki so imeli iti se je tukaj ball, so se sedaj naši fantje opogumili in domala vse raziskali. Med drugimi so odkrili novo, doslej nepoznane Gabrovčko jamo, oddaljeno 20 minut od Dobeca. Ta se odlikuje po razsežnosti in po krastih kapnikih. Vhod v jamo je komaj 1 m širok in drži 10 metrov navpično navzdol. Proti dnu se razširi na 15 metrov. Od tu držita dva rova: eden proti severovzhodu, drugi pa proti jugovzhodu. Jama je

PRAVE

ASPIRIN tablette imajo z ene strani vtisnen „Bayer-jev križ +“ a z druge strani ime „Aspirin 0.5“.

ASPIRIN

Male tablette z velikim učinkom.

V. a. „Jugos. k. d.“ Zagreb.
Oglas je reg. pod S. Br. 12 314 ob 26. VI. 1934.

polna lepih kapnikov in malih lezerc po tleh. Vsi se čudijo tej lepoti, in kritiki, ki so bili v županiji, pravijo, da ji je ta jama zelo podobna. Da obvarujejo lepoto jame, so fantje dali napraviti železna vrata, ki bodo varovala vhod. V najkrajšem času bodo uravnali tudi hodnike po jami, napravili lestve pri vhodu in most čez prepad, da bo mogoče vsakemu ogledati si lepo Gabrovčko jamo.

Razno

(Dev. Mar. v Polju)

Umrl je 71 letni g. Ignacij Mercina, posestnik in gostilničar v Zg. Kaštu. Bil je zelo zaslužni javni delavec v našem kraju: ustanovitelj naših javnih društev, 40 let naročnik »Domoljuba« in »Slovenca«, 20 let predst. krajnega šolskega sveta in 35 let občinski zastopnik in tajnik občine. Veličasten pogreb je pričkal koliko je imel prijateljev. Bog mu bodi bogat plačnik. Nač počiva v miru. —

Občni zbori prav. društva in odsekov je se vrtili ob zadovoljivi udeležbi. Kljub težkim časom je občni zbor pokazal, da so se stroški krili z

že so prihiteli trije moški.

Se je živ, se je zadrl Tomaž in mu hotel poslati kroglo v srečo. Nameril je pištola, a tisti hip ga je Pručka z dravro nogo tako krepko brenil, da je pištola odletela v bližnji studenec, ki je tekel ob stezi.

Tomaž je zarulil kakor razjaljena zver in se hotel pognati nanj kar z rokami. Kričal je, da ga bo zadavil in pene so se mu nabiale okoli ust.

Pručka je mirno čakal, kakor bi se ne bilo niced zgodilo.

Tedaj je prijel Tomaža za roko krepak velik fant:

»Menda smo ti dal preveč oblasti med tihotapci! Ubijali pa še nismo in tudi ne bomo! Pusti ga, sicer ti premelom kosti! Ali vidiš mrtvaški tolkač? in pomolil je Tomaž pod nos svojo veliko pest, da je slednji preplašen umolknil.

Tedaj je vprašal tisti, ki je doslej molčal:

»Kaj naj naredimo z njim? Izdal nas bo takoj ko pride med ljudi! Mene sicer ne pozna, ampak...«

Umolknil je, ker ga je Tomaž sunil, še vedno upijoč, da ga Pručka dobro ne pozna v tem mraku.

»S seboj ga vzamem v svojo oglarsko kočo, ki je se orožnik skoro nikoli ne prestopijo, saj je vsem preveč od rok. Potem, ko okrevam, ga bomo pa kar po sill spravili čez moje reče velikan in se suho zasmeje:«

»Sicer bomo pa dotlej že vse bogati, ker bomo izpraznili vse naša glavna zaloge in blago dobro prodali. Tedaj se tudi ta lahko vrne, če ga veselil.«

Pručka je mirno ležal in čakal. Dvignili so ga in odnesli proti nekemu škednju, ki je stal poleg gozda na polju. Nekdo je odmetal na tleh seno, drugi je dvignil vrata v tleh in

privilekel skozi odprtino majhen voziček na štirih kolesih.

Ranjenec je hotel pogledati, če je tu kaj zaloge, pa so se mu vse zasmjejali:

»Tako neumni pa nismo,« je eden rekel. Voziček je tu, da lahko kaj prepeljemo če je treba, a drugrega ni.

Pručko so naložili na voz in potegnili. Niso še dolgo vozili, ko so začuli klic.

»Stoj! V imenu postave stojte!«

Tomaž je prebledel, vedel je, da je straž v bližini. Potegnil je iz malhe nož in zakričal proti stražnikom, ki so se bližali:

»Če streljate in nas ne pustite mirno iti, van zakoljem tega vašega špiona, da ga še poznali več ne boste!«

A njegova grožnja je bila prekesna, kajti Pručka mu je že spretno zbil nož s svojo zdravo roko in že so se bližali stražniki.

Tihotapci so odhiteli v gozd in nihče jih ni dal zasledovati v temi.

Stražniki so začenjeno gledali na voz gospoda Pručko, ki se jim je kislo smrejal in kazal svojo ranjeno roko in nogo:

»Na svojo pest sem jih lovil in na svojo pest sem jih dobil! Se kroglo bi bil kmalu dobil v bučo. No, skoro so se izdali. Veste za tisto skrivališče vem, kjer imajo shranjen voziček.«

»Ali ste koga poznali?« je vprašal vodja.

Pručka je hotel odgovoriti, pa se je spomnil, da mu morda niti verjeli ne bodo, ker je nima pravih dokazov za Tomažovo krivdo, zato je rekel, da so bili vsi tihotapci tujci.

4.

Ko je umrl star župnik gospod Šimenc in so ga svečano zagreblji, se je Mencej takoj zavzel za Antico. Ker ni bila za težko kmetsko delo, jo je vprašal, če bi hotela postati trgovka. Takoj je rada pristala. Sicer je že

dohodki društva. Društvo prešavati 25 letnico godbe »Polje«. Odbor, ki se je v prvi zeli konstituiral, je porok, da bo društvo delalo in napredovalo. — Godba prosv. društva bo v nedeljo, ob priliki cerkvenega žegnanja po pop. cerkv. opravila koncertirala pred cerkvijo. — Občinski grobar g. Romik pripravlja za Vas svete razne naboljne svetlice ter prevzemne ureditev grobov. — Spominski dan padlik bojevnikov se je kljub težavam dostenno proslavil. G. bivti vojni kurant je imel krasec cerkev govor. — Na občnem zboru pa so bojevniki izvolili za predsednika tov. Ant. Lajevca.

Smrtna kosa.

(Preserje)

Dne 6. oktobra smo položili k večnemu pohtku gospo Teresijo Šeligo, soprogu trgovca v Preserju. Nikdo ni sletil, da jo bo Bog tako neprisakovano poklical iz srede njene družine, kateri je bila vzorna, nadveč skrbna mati. Njeni splošno priljubljenosti pri ljudih pa je kažalo obilno svetje na njene pretemen grobu. Tovarist Jozef Mišek, ki smo poznali Tiso dobro mater, vemo, da si z njo izgubil dragocen zaklad, katerega nini mogoče nadomestiti. Vemo pa tudi — in to naj bo lebdi. Tvojnemu bratu in sestricama v izložbo —, da bo vedno in vsak čas presila pri Bogu za Vas. Bleg spomin njeni duhi, žalujčim pa naše najiskrenejše sožalje!

Zemski umirajo

(Primskovo pri Litiji)

Zopet so zapeli mrtvinski zvonovi. Umrla je v Sevnem Alojziju Šraj v 66. letu starosti Bila je že daleč casa bolnina. Zapušča hčerkko, ki je poročena pri Sv. Križu, in sina, ki je poročen na dom. Pogreb je bil v soboto, dne 6. t. m. Ostalim niste sožalje, njej pa naj sveti večna luč. Zanimivo je dejstvo, da v zadnjem času umirajo samo ženske.

Razno

(Grosuplje)

Naj kmet gleda po jesen s strahom v bodočnost. Letina je izredno slaba. Ozimino je vzelu zima, druge pridelke pa je uničila deloma toča, deloma strani naliv, ko se je utrgal oblik. Tudi otava je postala trtev vedenja deževja. Kaj bomo dejali pozimi v lonec, s čim prakmili svojo živino? Čakali smo, da bomo dobili kako pomoč, a zaman. Nekaj hudo prizadetih posestnikov je dobro za podporo piščico za seme, drugi pa niso. Zakaj ni občina poskrbela, da bi bila škoda pravocasno

Moštova esenca

HOSTINA. Z našo zmerno esenco si lahko vsako z malimi stroški pripravi izborni obstojno in zdravo domačo piščo. — Cena 1 steklenici za 150 litrov 20 Din, po pošti 40 Din, 2 steklenici po pošti 60 Din — Dobri se samo v

DROGERIJI KANC, LJUBLJANA

Zidarska ulica in v Nebotičniku.

ocenjena in da nam davčnika odpise del davkov. Zakaj županstvo ne preskrbi cene nekoruse za ljudi in krme za firmo, kakor to delajo drugod. Saj je vendar občina v prvi vresti poklicana, da preskrbi pomoč občanom, ki so trpeči skodo v slednjem katastrof. — V naši občini imamo nekaj pretečev, ki imajo ob vsaki priliki nož v rokah. Po njih smo postali znani dašč na okrog. Prosimo policijsko oblast, da stopi tem tresoritem na prste tako, da bodo imeli mikrofoni občani mir pred njimi.

Igra

(Igr)

Prihodnjo nedeljo, dne 7. oktobra, bomo začeli letosko gledališko sezono. Prosvetno društvo pred ob 3 popoldne: »Užitkanje«, igra v 3. dejanjih. Vse, staro in mlado, vabi društvo na to prireditve. Območni bodo videli resnično slike svojega življenja. Posebeš pa nas si to igro gotovo ogleda vsak utikar in njegova žena. Mladi svet itak rad prihaja na igre, starim pa se eda neumnost, zato te se posebno vabi društvo k igri. — Ponovitev igre bo v nedeljo teden, t. j. 14. oktobra ob pol 8. zvezcer. — Knjižnica je tudi sedaj naprej redno odprta vsako nedeljo od pol ene do litanj. — Letina je letos bolj slaba, upravlja pa nam daje ajda, ki obeta biti letos precej obilna.

Raznoderotni

(Stranje pri Kamniku)

V ponedeljek, 1. oktobra, je bila otvorjena nova pisemska pošta v Stahovcu. Ce bi bilo njeni inac izmenčeno z imenom občine (Kamniška Bistrica), ali pa župnije, v kateri se nahaja bilo v vsakem oziru bolj pametno. — Prav istega dne so pa za promet zaprli del ceste Kamnik-Gornji grad, in sicer od mostu pod cerkvijo po do Stahovce. Vozni promet se vrši zdaj po desnem bregu Bistriče. Dobro bi bilo tako reč preje malo objaviti — nadina objave

prekoračila dvajseto leto, a kaj zato, saj ji ni bilo treba biti za vajenko, temveč se je samo učila prodajati in spoznavati različno blago in njegovo vrednost. Ker je bila spretna in skromna, ter že od narave postrežljiva in ljubezna, so bili ljudje z njo že zadovoljni. Pazila je, da je vsakoga kupovalca hitro in dobro postregla a pri vsem tem je ostala vendarke nekam resna, cesarji ni mogel nihče zameriti ker je imela nekaj priroden čar resnobe in ljubnosti, ki ji je bil pač svojstven in ni prav nič naličovala dekleton, ki se soperijo in napihajo ter so prepirane, da s tem ugajajo moškim.

Mencej se sam ni skoril niti več udejstoval v trgovini, odkar mu je umrl last in še žens. Ker je Anica kazala zaniamanje in je viden, da ima dar in veselje do trgovanja, je bil tega kar vesel, kajti, čeprav je bil v svojem sreču kmet, se mu je vendarje škoda zelo popolnoma zanemariti trgovino, ki mu je prva pomagala do blagostanja.

Ker je Anica dobro napredovala, ji je že nekaj let otvoril kar sam prijazno trgovinico in ju tudi založil z blagom. Sicer je bio vse to dokaj hitro, a zvedel je, da hoče začeti trgovino nek tujec in to mu ni bilo všeč, čeprav je bil dobrinci. Tuječem pač ni preveč zaupal in bolelo bi ga, če bi viden, da ljudje sedajo na limanice človeku, ki jih izmognava in se potem še drugje iz njih noruje, kakor je že opazil v nekaterih krajih.

Z Anico sta napisala pogodbo, da mu doigne denar za blago, ki mu ga bo polagoma izplačala in oba sta bila zadovoljna. Takoj ji je tudi rekel, da mora ostati pri njem popolnoma domača kakor je bila in naj ne pozabi, da jo vedno radi podpre bodisi denarno, ali tudi z dobrim svetom.

Mencej je bil zdaj pomirjen in kar oddahnih se je, ker je bila župnikova nečakinja prekrbljena, vendar ga je večkrat nekaj

ne bomo predpisovali. Zakaj v ponedeljek nečer je bilo karščebolov s kolesi toliko, da pa že nismo mogli več Steti. Objava, s katere bomo ob zaporu, zasluži red nezačetnosti. — Dne 7. oktobra je smrt kar neprisakovano pobrala Milacija Kočarja. Bil je dolgoletni narocnik Domoljubata. Upajmo, da mu je sv. Miklavž v čigri praznični osmini je umrl, blagobito odprt nebesa. Kot župan je dolgo let na splošno zadovoljnost vodil in vladal bivši občino Šmarje. Zdaj naj se pa odpočije od svojega truti.

Slovo

(Trebelno pri Mokronogu)

Dne 5. oktobra se je poslovil od nas g. kapela Anton Smolič. Vsled velike ljubezni in zredne energije ga je ljudstvo zelo vzbudilo. Le škoda, da je moral gospod takoj hitro na drugo mesto. — Cerkveni pevski zbor mu je za zore zapel nekaj pesmi, ostali farani pa mu blagoslovil Bog Vas živi in blagoslavljal. Vase delo vas da Valega življenja.

Težko je kmetu živeti

(Polica pri Višnji gorici)

Suta vzame en košček kruha, moč pa da. Da je to resnica, smo letos grekno občutili u Polici. Spomilč je bilo naše polje žalostno ogledati. Sneg je lezal vso zimo, tako da je bila vsa ozimina uničena. Nekaj kmetov je se med posejalo ječmen, a se kolikor ga je zraslo, ga je moča uničila. Pridelali smo ječmena in posel za dve tretjini manj. Ravno tako je tudi z drugimi poljskimi pridelki, posebno z krompirjem, ki je že v zemlji gnil. Pa se se našeljajo ljudje, ki pravijo, da se kmetu dobro godi. Kmet dela poleg od zore do mraka, če pa je slaba letina, man pa pozimi stradi. Kmet z strahom gleda v budnost. Bog dan, da bi med drugimi porokati tu boljših novic. — Kmetski sin.

Razne

(Velenje)

Letina je letos zelo slaba, tako, da mi je domačo potrebo ne dovolj. Kaj bomo pa deli denar za davke in drugo? — Dne 31. septembra je porabil g. Franc Graiser iz Primskovega z g. Francko Šajović iz ugledne hiše v Velenju. Mnogo srečel! — V Velenovem je po dolgi in teži boljeval umrla Angela Petrič, žena uglednega poselnika. Lep pogreb je pričkal o njeni priljublj

kar zabolelo pri sreči, kar je sicer hotel prežeti, toda sam je dobro vedel, da ne more.

Mencej še ni bil niti štiridesetleten, vedno je imel v sebi dovolj življenske sile, saj je vedno živel vzdružno in zmerno. Zadužen je se je večkrat prenenetril pri mislih na ženitev in na Anico.

Janez je dobro vedel in čutil, da na ranjko ni pozabil in da menda tudi ne bo. Kajti še vedno je doživljaj trenutke, ko se mu je zazdelelo, da je kakor nekam zaklet, da se giblje v nekem neznanem svetu, ki ni njegov, ki ga sicer poznava, a ga ne more dojeti, ker čuti v sebi preveč prikrite bolesti in otočnosti. Vsega tega bi se rad otrrel, a vedel je, da se ne bo nikoli, da se bodo težki trenutki vedno ponavljali, čeprav le poredko, a da bodo zato tem bolj mučni in skeleči, saj mu je bilo v takih biphil takожen kakor bi se bil zrušil nanj ves svet.

In misli na Anico se ni branil, bila mu je nekaka uteha. V tej nežni evetki je našel toliko neprisiljenega in notranje lepega, da ga je vzzradostila vsaka misel na njo. In ko jo je nekaj natančneje opazoval, je zadržil spoznati, da čudovito sliči njegovemu ranjki zeni, le da je nekaj mlajša. In tega odkritja je bil v dnu duše vesel.

Zdaj se je v njem misel na Mileno po lagom prenavljala in prelivala v živi lik župnikove nečakinje, da mu je često prislo neko slepeče doznanje, da je vse to ena oseba, da je Anica živa. Milena se je iz prvih časov njegovega znanja. Sicer se je zavedal svoje zmotne, toda ni se je branil, caj ga je zavajala v misli, da bi kar potrkal pri Anici in jo prosil za roko.

Potem se je neprisakovano prispel, da mu je zbolela hčerkka. Otrok je bil vedno zdrav in živrt, živrgolel je kakor živahnica ptička in razveseljeval vso okolico. A neki dan je dekletoce povesilo glavico kakor sah-

neča evetka in zapiakala ter objela očeta. Mencej jo je pobožal po celu in lašem ter takoj opazil, da ima otrok hudo vročino.

Ves iz sebe je Janez pripravoval o svoji nesreči Anici, ki je se tisto uro prizavila prijateljici v Ljubljane, ki je bila dobra prodajalka, a ni imela zasebne službe. Prijateljica Angela je kmame prihabela in Anico ji je na hitro izročila trgovino ter se odšla k Mencejim, da je stregha malo Milenki, ki je bila najbolj zadovoljna z milo tekto Anico.

Ana je bila res pozitivna strelnica, boljše si Janez ni mogel želeeti. Cudil se je, ko je viden, kako spremno je je znala skrivati poselje njegove nečake ljubljence, ji skušala razbrati vsako željo raz obrav in si ni privoščila nobenega pravega oddihu in počinka.

Ko je otroku odieglo, se je oče globoko oddahnih, a skrb in žalost sta ga se vedno mučili in v mrki negotovosti je komaj čakal, da je hčerkca popolnoma okrevala in zapustila posteljo popolnoma zdrava.

Večkrat, ko je hodil okoli otrokovega pustelja, mu je pogled nevede obvisel na njenu prijazni strelnici, ki se je sklanjala nad detetom in pazila nanj in na vsak njegov gib. Vselej je tedaj začenil v srcu nekaj toplega in mirnega kakor bi ga skrb zapuščala, ker je bila hčerkca v varstvu te plemenite ženske.

Ko je Mencej nekaj noč zgodaj zaspal, ker je bila hčer živ izven vsake nevarnosti, se mu je v sanjah prikazala njegova žena. Bila je vse krasna in čudovito lepa, oblečena popolnoma belo. Janez je vzdihnil samega življenstva in izgulinil svoje roke, da bi želel ljubeče objel in poljubil. Ona ga je prijazno in globoko pogledala, kakor je znala samo in mu razločno šepnila:

nosti. Posesniku in gootinčarju Cirilu Sajovicu pa je uarla mala hčerka Angelica. V nedeljo, dne 7. oktobra je uionil Janez Maček, posestnik iz omenjene vasi. V petek včeraj je bil po opravki v Cerklije. Med budimi načini se je ponoči vrátil proti domu, pa je na neznan način zašel v vodo in umrl. Ali je sam zašel v vodo ali pa se je izvršil zločin, ni znano.

Smrt kosi (Preserje)

Tiha, kakor iat ponoči, je neprizakovano prije 4. oktobra smrt in neusmiljeno ugrabila iz srede srečne družnice ljubljeno mamico Terezijo Šeligo. Kakor je bila tiha v življenju, prav tako je tudi tiho odšla. Dobro ji je bil znani izrek »molitva delaj« ter ga tudi izpolnjevala, za kar ji bodi Bog milostnik. Počivalj mirno draga mama, ostalim pa nadej iskreno sožalje.

Dobro čtivo

k Navodila oglednikom klavnih živali, mesu in ostalih živil živalskega izvora je naslov knjizici, ki jo je spisal živilozdravnik in specjalist Hugo Turk. Knjizica obsega 55 strani besedila in stane 18 Din. — Naročila sprejema Jugoslovanska knjižarna v Ljubljani. Velike važnosti je ta knjizica za vse mesoglednike, ki morajo vršiti odgovorno službo. — Poleg »Pravilnika za ogledovanje klavnih živali in mesu«, ki se dobi v isti knjigarni za 5 Din, je knjizica vsakemu mesogledniku neobhodno potrebna. Pa ne samo mesogledniki, ta navodila bi moral poznati vsak prodajalec mesa in mesnih izdelkov, torej mesarji in trgovci z mesom in mesnim izdelki. Zato knjizico vsem interesentom toplo priporočamo.

n -Društvo kmetijskih strokovnjakov za dravsko banovino je izdalо knjigo »Kmetijsko berilo I. del. Razdeljena je na sedem poglavij najvažnejših strok kmetijstva v dravski banovini. Sodelovalo je 14 strokovnjakov, ki so prispevali z najaktuелnejšimi sestavki, tičiči se položaja sedanjega kmetijskega gospodarstva. Tu najdeš navodila iz poljedelstva, trvanjstva, živilnorje, sadjarstva, vinogradništva, vrtinarsva in tudi zadružništva. Imena spisateljev poučijo važnost vsebine, da zaslubi knjizo najlepše priporočilo in priznanje. Gotovo bodo nasi gospodarji radi segali po njej, rada jo bo čitala kmetka mladina, žolam in strokovnjakom pa bo s pridom služila kot učilo. Knjiga obsega 110 strani in 15 slikami. Cena iste je naknadno sporočena. Knjigo toplo priporočamo posebno učiteljstvu.

— Janez! Zakaj odlašaš! Slušaj me in oženi se ter poišči najini hčerki dobro in blago mater!

Vzdramil se je in se pognal ves zaspanski kvíški. Sanje so bile res tako žive, da je bil prepričan, da ne sanja, temveč, da je bilo vse sama resnica. Ko se je popolnoma vzdramil je spoznal, da steguje roke v praznino. Zamisljen je obsezel v postelji in še dolgo premisljeval ta svoj sen.

Naposlед se je otožno nasmehnil in je skoraj razburjeno in trmasto odmajal z glavo:

— Ne, ne! Tega vendarle ne smem storiti! Milena je bila pač samo ena in nobena več. Res mi je Anica všeč, toda zdaj se ne smem poročiti se enkrat!

Ze čez minuto se je pa spet spomnil na ženine besede in potem mu je zaledel pred duhom obraz Anice. Spomnil se je, da je bil Milenin obraz v sanjah za las sličen Aničinemu. In potem se je spomnil na hčerko in da je zdaj sirota brez matere, ki bi ji skrbna in dobra mamica mnogo koristila, pa čeprav bi bila plasana, kajti tudi pisana mati je včasih dobra, če ima plemenito srce. Globoko je vzdihnil in logel ter se še in še obrnil v postelji, ker ni mogel nehati in zaključiti svojega premisljevanja.

Tisto noč pač dolgo ni zaspal, čeprav se ni za ničesar odločil.

V.

Tomaž je bil zelo predoren človek. Tisto nek, ko se je spopadel s Pručko in je streličil za njim, je dolgo premisljeval, ali naj se drugi dan pokaže javno med ljudmi, ali ne, kajti zdelo se mu je kar nemogoče, da bi ga Pručka dobro ne spoznal, čeprav si nista bila posebno znana.

Fant se je pa kmalu odločil in sklenil, da iti v gadje gnezdo, pa naj se zgodi kar-koli.

Svetovni evhar. kongres

Od 10. do 14. oktobra se vrši v Južni Ameriki v državi Argentini, in sicer v njem glavnem mestu v Buenos Airesu svetovni evharistični kongres, po vrsti trideseti. Po pripravah in prijavljenih udeležencih bo ta kongres med največjimi katoliškimi manifestacijami, kar jih je do danes bilo. Z vseh strani sveta so prišli in prihajajo udeleženci in vsi narodi bodo po svojih predstavnikih združeni v čestenju presvetega oltarnega Zakramenta. Sv. oče papež je postal posebnega svojega odpolanca, samega državnega tajnika kardinala Pacellia, ki ga bo obkroževalo še nekaj kardinalov in nad 120 nadškofov in škofov. Že več mesecev se pripravlja na ta velepomembni kongres vsa Argentina. Pri predpripravah vneto sodeluje tudi argentinska vlada.

Ko se bodo tam v daljnem Buenos Airesu razvijale velike slovesnosti, bodo pri njih misli katoličanov vsega sveta. Udeležencem evharističnega kongresa se bomo pridružili v goreči molitvi vsi, da skupno zahvalimo Ongu, ki nam je dal Svoje telo v hrano. Zato poizkusimo te dni bolj kot običajno častiti presvetno Rešnje telo: V svetovnih evharističnih dneh obiščimo Gospoda nebes in zmlej pred tabernakлом, pogosteje Ga sprejmimo v svoje srece in še bolj goreča naj bo naša molitev k Darovalcu vsega dobrega.

Casi so v vsakem pogledu težki. Brez Boga in Njegove pomoči je nemogoč izhod iz raznih težav. Zato molimo iz globine srca k Njemu, navzočem v presvetem Zakramenu, da nas osreči s Svojim kraljestvom.

Kristusovo kraljestvo je kraljestvo miru, ljubezni, pravice in resnice. A ravno to je ono, česar je svetu najbolj treba.

Ze drugo jutro jo je mahnil zjutraj zgodaj skozi vas in kar naravnost na drugi konec k Pručki na stanovanje. Ko je prišel v večo, je naletel na staro strežnico, katero je vprašal, če lahko z gospodom govori, češ, da bi se rad domenil zavoljo nekega sadja, ki bi ga red prodal kmet, ki prebliva nekje daleč v sosednjih hribih.

Pručka je Tomaž takoj spoznal po glasu, a močaj je in čakal, da pride starda.

Strežnica je kmalu pridrsala v sobo in mu pričela pripovedovati o Tomažu, da je zunaj, da bi rad z njim govoril in da mu hčbo povedati radi nekega sadja, ki bi se poceni lahko kupilo od hribovskega kmeta.

Pručka jo je poslušal in samo mislil, kajti vedel je, da je Tomaž dovolj nesramen in predoren ter bi ga upal napasti še kar v postelji in magari streličati vanj. Bil je trenutno silno razburjen in ni mnogo manjkalo, da ni zarijal kakor zver, ki zgrabi svoj pleun in nahrulil kontrabantarja, kako da si upa tak capin in lopop sploh se v njegov dom in mu priti pred oči, saj je še spročil drzno streličati za njim in bi ga najrajsi poslat na drugi svet. Toda Pručka se je znal hitro obvladati. Ze naslednjih hip je bil videti mirem kakor kamenit kip. Strežnici se je nasmehnil in ji rekel, naj fantu reče, da lahko tako pride k nemu.

Ko je Tomaž vstopil, je ležal njegov napsotnik mirno na postelji. Njegova zdrava desnica je lagodno ležala pod zaglavnikom, dočim ga je oko mrtvo motrilo izza polprtih trepalnic, da Tomaž ni niti mogel presoditi, kaj se prav za prav za hip vrati v Pručki duši ter je nehotje postal nekam okreou in strahopeten. Se bolj bi se pač bal, če bi bil vedel, da je ranjenceva zdrava desnica držala pod zaglavnikom napet samokres, ki ga je Pručka takoj potegnil iz nočne omarice, kakor hitro je začul tihotapečev glas.

RADIO

Vsek delavnik: 12.15 Plošče, 12.50 Poročila, 13.00 Cas, plošče. — Četrtek, 11. oktobra: 18.00 Literarna ura, 18.30 Radijski orkester, 18.50 Plošče po željah 19.30 Balkanski paket, 19.50 Cas, jedilni list, 20.00 Prenos iz Belgrade, 22.00 Cas, poročila, lahka glasba. — Petek, 12. oktobra: 11.00 Šolska ura, 18.00 Odlomki iz Crne gore, 18.00 Radijski orkester, 19.00 Jovan Cvijić, 19.20 Pa se zavrtimo, 19.50 Cas, jedilni list, 20.00 Schumannovi dueti, 20.45 Radijski orkester. — Sobota, 13. oktobra: 18.00 Radijski orkester, 18.30 Zgodovina slovenske glasbe, 18.50 Radijski orkester, 19.30 Moderna jugoslov. književnost, 19.50 Cas, jedilni list, 20.00 Zunanji politični pregled, 20.20 Tamburinski orkester, 21.30 Radijski orkester. — Nedelja, 14. oktobra: 7.30 Mi smo junaki, 7.45 Telovadba, 8.15 Poročila, 8.25 Citre solo, 8.55 Versko predavanje, 9.15 Prenos iz franciškanske cerkve, 9.45 Plošče, 10.00 Pomen telesne vzgoje, 10.20 Plošče, 10.40 Radijski orkester, 11.40 Otroška ura, 16.00 O svinjerej, 16.30 Ljudska igra: Kdor zna pa zna, 17.30 Zdravice in napitnice, 20.00 Jugoslovanska mati, 20.25 Vokalni koncert, 21.00 Radijski orkester, 22.00 Cas, poročila, harmonika solo. — Ponедeljek, 15. oktobra: 18.00 Zaroke in poroke Slavoncov, 18.20 Slov. nar. napevi na ploščah, 19.20 Sport v Jugoslaviji, 19.50 Cas, jedilni list, 20.00 Zdravniška ura, 20.20 Uvod v opero, 20.30 Prenos opere iz Belgrade, v odmoru čas in poročila. — Torek, 16. oktobra: 11.00 Šolska ura, 18.00 Harmonika, 18.20 Radijski orkester, 19.00 Otroška ura, 19.20 O lutkah in škratih, 19.50 Cas, jedilni list, 20.00 Sime Milutinović, 20.20 Ob 60-letnici Arnolda Schönberga, 21.20 Radijski orkester, 22.30 Angleške plošče, 23.00 Iz slov. književnosti. — Sreda, 17. oktobra: 18.00 Odmevi iz Romunije, 18.20 Bukaresti - vzhodni Pariz, 18.40 Haydn: Sonata, 19.00 Pogovor s poslušalcem, 19.30 Jugoslovanska gledališka umetnost, 19.50 Cas, jedilni list, 20.00 Prenos opere iz Ljubljane, v odmoru čas in poročila.

k Za misijonske proslave priporočamo igro: Tri modrosti starega Wanga, napisal slavni francoski katoliški dramatik H. Ghéon. Igra ima same moške vloge (8 vlog, zraven učenc in ljudstvo). Igra se naroča za ceno 8 Din pri Založbi ljudskih iger v Kranju.

Tomaž je nekam v zadregi stal pred pošteljo in čakal.

Pručka se je komaj vidno nasmehnil in mu namignil naj se vsede na stol, ki je stal poleg ležišča.

Kontrabantar se je vsezel in pričel spet s svojo izmišljeno povestjo o kmetu in jabolkih.

Pručka ga je hipoma prekinil in ga rezko vprasil:

— Kako se piše tisti kmet? Skoro vse kmete poznam devet fara na okoli!

Tomaž na to vprašanje ni bil pripravljen, pač pa je imel že prej na jeziku neko domače ime, ki ga je zdaj hipoma pozabil.

— I, cakajte no, Mr... Mrva bo, da Mrva se piše, je odgovoril in ga po strani pogledal.

— Mrva! mirno je odjeknil s postelje, Mrve tam gori sploh ni! Potem se je mož hipoma premislil in popravil:

— Morda si se ti zmotil, ga bom že dobil, samo da vem da je tam gori v Martinovem, kamor me malokdaj zanese.

— Kaj je pa z vami gospod, je vprašal Tomaž naenkrat kakor bi bil šeke zapazil, da ima Pručka obvezano levico.

Ranjeneč se je nasmehnil:

— Menda ne bo hudega, Tihotapeč so streličali na me. Zakaj ne vem, kajti nedolžen sem kakor ti. E, slaba vest jih preganja, ne pa jaz siromak, ki sem vesel, da me puste pri miru vsi Hudje. Pa tudi v noge me je pičil brencej. Sicer pa odkar sem jo dobil v noge, sam več dobro ne vem, kako je bilo, kajti pobiral sem jo preje po cesti, a potem, ko me je zaskelelo v nogi, sem se kar onesvestil, tako sem se menda prestrasil. Se zdaj se več ne spominjam kako je bilo potem, le to se mi zdi, da sem nekoga pošteno brenil, a kar sem ga, sem ga menda premalo.

(Nadaljevanje.)

RDEČA NEVARNOST

(Nadaljevanje.)

Petletka, ki je bila uvedena z ogromno propagando in blestečimi obljudbami, je vzbudila tudi v Rusiji sami siluo navdušenje, saj je vse upalo, da se vendarje že omili velika beda, ki je stiskala vse narod že toliko let in da zavladá končno lepše ter boljše življenje. Vse je bilo tudi pripravljeno prenesti še nove žrtve, saj je petletka natančno določala, da bodo le kратkotrajne in da se bo nato začelo vsako leto izboljševati življenje za točno preračunane odstotke. Vse je šlo na delo. Začeli so iznova preurejevati vsa prejšnja in graditi nova, ogromna podjetja, tako zvane »gigante«, kakršnih ni mogla pokazati še sploh nobena država na svetu. Vse je bilo pijano navdušenja in pričakovanja, da bodo te največje elektrarne sveta, največje žitne tovarne sveta, največje strojne tovarne sveta, največji premogokop sveta itd. končno vendarje ustvarile že tako dolgo pričakovani in obljudbeni komunistični raj. Oblasti so objavljale dotlej nepoznano visoke številke in blesteče statistike o doseženih v pričakovanih uspehih. Statistike so postale nekako novo božanstvo boljševikov. Toda kakor v vsem boljševiškem gospodarstvu, je bilo tudi tu med govorjenjem in dejanji, med obeti in uspehi mnogo razlike. S statistikami so res dokazali silen napredek, ker so jemali navadno za izhodišče l. 1921., ko je bila sploh vsa proizvodnja na tleh. Očitali so Evropi, da njeno kapitalistično gospodarstvo na eni strani preveč proizvaja, točim vlažna na drugi strani lakota, niso pa povedali, da je Rusija take nadprodukcijske pač lahko ognila, ker je toba vojnega komunizma razdejala vse gospodarstvo in so do l. 1927. dosegli komaj predvojno višino ter n. pr. d. spomladi l. 1928. še sploh niso odprli niti enega novega premogovnega rova. Nobenega dvoma ni, ustvarili so tudi velike vrednote (o posameznih panogah bomo govorili v prihodnjem poglavju), toda strašne žrtve niso bile v nobenem razmerju z uspehi. Posebno glede elektrifikacije, ki je bila od nekdaj njih ljubljene, so izvršili silen napredek, toda trošili so milijardne vrednote, odkupljene s stradanjem in znojem milijonov, za uredništev velikanskih načrtov, ki so se potem pogosto izkazali za nerentabilne ali pa sploh za nesposobne. Velikansko elektrarno ob Dnjepru, tako zvani »Dnjeprostroj«, so n. pr. gradili že dve leti in investirali vanj stotine milijonov, a še vedno niso vedeli, kaj naj z njim prav za prav začno, ker leži ta vodna sila sredi pokrajine, ki nima nobenih naravnih pogojev za ustvaritev industrije. Veliko Kubansko stepo v Severnem Kavkazu so s silno reklamo l. 1928. sklenili izpremeniti v žitnico, ustvarili so tako imenovani »železni vihar« (to je park več sto traktorjev, boljševiki jasto ljužijo napihnjene označbe) in ga poslali tja, da bi stezo preoral in posejal. Toda »vihar« je pridivjal tja in ker na postajah ni bilo nobenih ramp, se je že pri skladanju velik del traktorjev polomil, popravljalnice pa ni bilo nobene. Več tednov so blodili z ostalimi traktorji po prostorni stezi sem ter tja, ne vedo, kje in česa bi se prav za prav lotili, nazadnje se je pa izkazalo, da bi že sami stroški za vrečo in prevoz žita naredili do »žitno tovarnico« za nerentabilno. Vse so omamljale le visoke številke, a v svoji strokovni nesposobnosti so se igrali z ljudskim imetjem tako, kakor bi ne bilo mogoče nikjer drugod na svetu. Neštete vrednote so se pokazale že med gradnjo za nerabne, drugod so zopet propadale, ker se izkazuje okorna birokratična uprava za nesposobno, da bi jih pravočasno rešila. Vsakdanji pojav je n. pr., da

propada ves ribji lov na kaki reki ali morju, ker ne prispe pravočasno sol za konserviranje rib.

Vsakdo bi upravičeno pričakoval, da bodo več kot desetletne izkušnje ipak kakorkoli prilagodile komunistično gospodarstvo živemu življenju ter kakorkoli pokazale vsaj njegovo življenjsko zmožnost. — Dosedanjih sedemnajst let nam je pa ravno obratno priča popolne neizvedljivosti komunistične zamisli, vsaj za Rusijo. Zarišče vsega komunizma je njegov gospodarski red in industrijo kot vrhuncem, a kakor hitro bi Rusija odprla svoje meje, bi se sesula vsa ruska industrija s svojimi »gigantickimi vrednostmi, ker je absolutno nezmožna vzdržati konkurenco s kapitalistično. Živi izključno le od monopola na račun velikih naravnih zakladov ter silnih žrtv vsega prebivalstva. S tem pa izgublja ves svoj zmysel, a z njim vred tudi komunizem sam.

»Na črtno gospodarstvo« je postalno, menda ravno pod vplivom boljševizma, tudi mnogim izvenruskim raziskovalcem gospodarstva nekako zdravilo za rešitev današnje gospodarske krize, a če ga sodimo po ruskih izkušnjah, nam obeta jako malo. Res je, da občine krište zahtevajo socializacijo vsaj nekaterih najvažnejših gospodarskih panog, a res je tudi, da javno gospodarstvo nikjer na svetu ne vzdrži enakopravne konkurence z zasebnim. Ker je ruska birokracija s svojo nesposobnostjo, lenobo, nerednostjo, hlapčevstvom, strahom pred odgovornostjo itd. že od nekdaj menda na jaslabša na svetu, bi taksi gospodarski poizkusi dosegli v naprednejših deželah najbrže tudi ugodnejše uspehe, vsekakor so nam pa ruske izkušnje zadostna utemeljitev saj za velike dvome v zdravilno moč strogega načrtnega gospodarstva sploh, komunističnega pa še prav posebno. Drugod po svetu bi taksi komunistični poizkusi izgledali najbrže precej boljše, a v Rusiji izkazujejo vprav neverjetne gluposti. Z upravičeno krutostjo so boljševiki doslej precej iztrebili iz uradništva le nekdaj tako etično korupcijo, toda proti neznanemu birokratizmu se bore menda zmanj. To je tudi razumljivo, kajti kjer ni demokracije, ki je najuspešnejše nadzorstvo in kjer ne priznavajo nobene plenitevje hravnosti, mora vladati vsestransko nezaupanje, ki nujno roditi nezmagljivo drag in zapleten centralistični birokratizem. Meseca februarja 1928 so se strankine oblasti n. pr. same ogorčeno pritoževali, da morajo razni delavski konflikti skozi 70 instanc, preden so rešeni. V Leningradu je l. 1927. tovarno »Elektrosila« preiskalo 97 komisij, tovarno »Aniltrust« pa 84.

Prva petletka, ki je trajala v resnici od 1. oktobra 1928 do 31. decembra 1932, v navedenih okoliščinah seveda tudi ni mogla uspeti, čeprav so se boljševiki hvallili, da so jo skoraj popolnoma urednili. Njih ramen je bil izpremeniti dotedanjo kmetiško-industrijsko Rusijo v industrijsko-kmetiško socialistično državo, ki bi bila gospodarsko popolnoma neodvisna od kapitalističnega inozemstva. Zavedali so se namreč, da morejo trajno vzdržati svojo diktaturo proletariata le tedaj, če tudi ustvarijo začnosti močan industrijski proletariat. Podrobno izdelani načrti so predvidevali, da bodo z omenjenimi ogromnimi investicijami, ki bi se začele z 11 milijardami prvo leto in končale z 25.6 do 30.4 milijardami zadnje leto, tako izpopolnili vso obstoječo in ustvarili še novo industrijo, da bo zgorajšnji cilj povsem dosežen. Razen tega je načrt še predvideval, da bodo dvignili za 210% dotedanjo proizvajalno silo delavstva in znižali proizvajalne stroške za 35%, da bi tako lahko znižali cene industrijskih potrebščin za 24%, delavske meze zvišali za 60% in že dosegli čisti letni dobiček industrije v znesku 12 milijard po dovršeni petletki.

RAZNO

Stavka v Novem mestu.
Sivilje so stavkale te dni v Povhovi tovarni za perilo v Novem mestu. Podjetje je v začetku še kar zadostno plačevalo delavce. Pologoma pa jim je vedno bolj zmanjševalo plače. Stavka se je po posredovanju Delavske zbornice s sprejetjem nove pogodbe od strani vodstva končala.

Dnevna mezda je vedno pada. Po poročilu Osrednjega urada za zavarovanje delavcev je znašalo število članov zavarovanja v mesecu juliju 55.920. V prešlem letu istega meseca je bilo 12.721 članov več zavarovanih. Povprečna zavarovana mezda v tem mesecu znaša 22.27 dinar na dan, to je 0.80 din manj, kakor lani v istem mesecu.

Sedem mesecev je čakajo na pokojnino nekateri železniški uslužneci v Mariboru. Ned prizadetimi so družinski očeli, ki se nahajajo v strasni bedi. Naj merodajni krog posvetuje temu vprašanju, ki nam je pred vstom v sravnito, vendar nekoliko več pozornosti.

Del. politika: pieše, da so jezuitje najhujši nasprotniki sovjetski Rusiji in da nastopajo najbolj proti boljševikom zemskem raju. Tiste države, v katerih ima kazolska Cerkev, največ zaslombe. Ker so odločilni krog in ogromna večina ljudstva v Jugoslaviji odločeno proti boljševizmu, je upravičena zahteva, da vzvijočajo najhujši nasprotniki sovjетov v naši državi vsaj tisto organizacijsko svobodo, kot rušitelji države in njih javni in skriti pomeni.

Novi uprav. svet mednarodne urade dela v Zenevi se je sestal koncem septembra na prvo sejo. Razpravljali so o uvedbi 40 urnega tedna, ki se mu stavijo silne ovire, dasi je ta uvedba krajšega v enotnega delavnika nujno potrebna socialna zahteva.

Milijarder Mellon je bil finančni minister v Zedinjenih državah ameriških. Te dni so mu dozakali, da je za ministrovanja ogromno oškodoval državo. Davne oblasti zahtevajo sedaj, da plača nad tri milijone dolarjev in še en milijon, ker ni izvrševal obvezne prijave davkov. Mož bo primeroma malenkostni znesek plačila. Koliko je pa je prikril, nihče zvedel ne bo.

Jude želi biti krščen in se oči pri g. župniku. Vse mu gre že dobro, le kriza še ne zna dobro narediti. Vselej pozabi na »sin Sina...«. V vzpodbudo mu obljubi g. župnik kozlička, sko bo znal narediti kriz brez napak. Ves vesel gre Jud domov. Drugi dan že poteka pri g. župniku. »Ali že znaš narediti kriz?« ga vpraša g. župnik. »Da!« z večjim pritrdi Jud. »Naredi gal!« »V imenu Očeta

in Sv. Duha. Amen.« »Kje je pa Sin?« ga vpraša g. župnik. »Zunaj čaka, da mi bo pomagal nesti kozlička.«

* * *

Ga je narobe razumel. Zdravnik vpraša kmeteta: »Ali imate dober tek?« »Ali imate morda kak dobrega zame?« ga vpraša bolnik.

Zobozdravnik ni preveč obzirno šaril po ustih gospoda davčnega upravitelja. Ko je ta prišel v urad, je vprašal uradnika, če je zobozdravnik že plačal davke.

»Ne, ravno danes mu homo odpisali opomin. — »Dobro, pazite, da ne bo kaj izpuščenega. V ovtipku pa dodajte tale listek.« Na tem je stalno zapisano: »Ali vas mar to kaj boli?«

Sirčen je bil majhne postave, a kadar ga žena ni slišala, je zrusel. »Da, da, moj dragi, je baharil napravil prijatelju, spri nas ne poznamo nobenega oporekanja. Kadar nekaj rečem, potem to drži in se več, naravnost zahtevam, da se to izvrši.«

In se je vprašal prijatelj.

»Seveda se je dodal Sirčen nekoliko tiše, sač ne drugače, pa naredim sam.«

KARITAS

BLAGAJNA

V zadnjem času smo izplačali med drugimi celo zavarovano vsoto tudi po sniži i naštejnih članov: Ana Mrzlkar, Vič pri Ljubljani; Habjan Anton, Draževo; Vodovnik Marija, Dobrič (2 kratno izplačilo zaradi rojstnega dne); Knaufenstriner Alojzija, Breck ob Muri. Zag Ignacij, Verde; Grič Josip, Ljubljana — itd.

KARITAS

LJUBLJANA — Palata >Vzajemne zavarovalnice:

Bilo je ravno polnoči, ko se je avtobuski avtobus pod tretjo cestino streljko v Žumrovi ulici. Sofer se je čudil, ker ni bilo tam nobene hiše. Gost je zlezel iz vora in našel dva kovača.

»Če je za vožnjo, je dejai sofer, stoda go spodje dajo navadno nekoliko več, zlasti po noči.«

Ravno zato pa sem narocil, da ustavite pod streljko, da se tudi meni ne pripeti, da bi vam dal več.«

Brinje in fige vedno v najboljši kakovosti dobitje pri trgovci.

FRAN POŠAČNIK t. o. z. - Ljubljana - sedež Tyrševa (Domačke) 8. 33 Javna skladisca (Balkan)

Poglejte mene! Večjidel svojega življenja sem predelal ob samem kruhu in vodi, pa sem zdrav ko riba v vodi, pripoveduje Janez, ki je prišel iz Amerike.

Koliko časa ste pa sedeli? ga vpraša sosedov sinček.

Manufak'uro za jesen in zimo nudi ugodno, dři uradničkom tudi na obroke, obiskovalcem na Slovensko, Tyrševa 29 (v blizu Gosposkih 2. etaz). Do prelikala vnamemo v raznovrstanine kulinarske članice Zadržane žvere.

Zakaj se mleko skisa? Mleko vsebuje, kakor vseh organiskih snovi, neštečo bakterij, ki imajo, kadar je vroče, več, ob hladnem vremenu pa manj življenske sile. Povprečno med 20 in 30 stopinjam topote imajo bakterije v mleku najugodnejše življenske pogoje, to se pravi, pri tej temperaturi izločajo najvišjo končino mlečne kislinske. Ta kislina povzroča, da se letično mlečobe in beljakovine od vase, s čimer se mleko sksa.

Novo Črno brinje in fige oddaja po ugodni ceni Ivan JELAČIN - Ljubljana, Emonsta 2

Sovjeti v Arktiki. Zadnje čase posvečajo sovjetske raziskovalne ekspedicije vedno večjo povernost pokrajinam v večnem ledu in snegu ob težnji. Mesto ene radiopostege, ki so jo Rusi postavili na otoku Franca Jožeta, bodo sedaj postavili kar tri radio oddaljne postale, ki bodo omogocile znanstvena raziskovanja. Letelino zimo bo prezimelo na otoku Franca Jožeta 28 raziskovalcev polarnih krajev, dočim jih je izmed leta prezimelo le 9. Imeli bodo za razpolago tudi posebno letalo, s katerim bodo lahko leteli nad Arktiko in raziskovali pokrajine v zraku.

Mali oglašnik

vsaka drogica vrstica ali nje prostor velja za enkrat. Dne 5. Naročniki "Domoljuba" plačajo samo polovico, ko kupujejo kmetijske potrebštine ali prodajajo svoje prideike ali čejo poslov oziroma obratki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Mizerkega vajence

sprejemem Hrana stanovanje v bližini Mizerkega Sejca Vel. Loka.

Hetis za iganjekehu, brezparilnikhe,

pravne kolte francoskega sistema. Vam nudi naseneje Štefan Janez, koltar in klepar, Stara Loka, p. Štefan Loka.

Službo klipca ite

23 let star fant pošten, trešen, vajen vrstnega dela in tudi konj. Naslov v upravi Domoljuba pod štev. 11.552.

Dekle starejših let večjo nekoliko boljših del, ite sružba. Naslov v upravi Domoljuba pod štev. 11.552.

Načrtni spomenike

večjo mnogo po načrtu in napisom od 100—300 Din proda Josip Novak Orehovica, St. Jernej.

Vodni mlaj in žaga na

Vrhnik se prodaja na prostovoljni avni dražbi dne 21. oktobra. Pojasnila daje Josip Jelovček na Vrhniku.

Bukova drva

suha, zrava, kupi vsako množino Pogačnik Ljubljana, Bohoričeva ulica 5. Telefon 2059. - Takojšnje plačilo.

Domovina sadnih dreves

Citron je presadil baje Lukulus iz Male Azije v Italijo, a ta trditve ni dokazana. Citron so poznavi v Perziji že v najstarejših časih in je prišla od tam na Grško, pozneje v Italijo in ob ustanovitvi Marsilie po Fenicijskih tudi na Francosko. Jablano omenja že avto pismo v zvezni s prvo žloveckomo. Jabolčnik so poznavali že Hebreji, Grki in Rimljani. Sliva je rastla divja v okolici Damaskusa in križari so jo prinesli na Francosko. Vinaka trta izvirja iz Azije, in Oziris, Bakhi in Noe si delijo slavo, da so kot prvi učili ljudi gojenja te zdravne rastline. Ni znano, kdaj so trto presadili na Francosko, a postal je tam kmalu vir bogastva. Cesar Domicijan je dal izravnati vse trte, ker je mislil, da naganja same strast do piščeve barbareke narode do vpadov v Italijo. Cesar Probus pa jo je dal n. va nasaditi.

„AROMATIS“?

že samo ime „Aromatis“ znači dobro aromo mehanice kave „Aromatis“ brez koleinje, izbornega okusa in vonja. Zahtevate jo od Vašega trgovca, aka „Aromatis“ se ne dobije v Vašem kraju. Vam pošljemo za poskušnjo po posti poštne prosto, poštni paket 1 kg za 25 Din.

Sprejemna zastopnike:

Commerce d. d., Ljubljana 157/3.

Neki potnik je v družbi pripravoval, kako je doživel potres. »To ram je nekaj strašnega, hisa se majje v svojih temeljih, skodelico in kožarci frče po zraku in...«

Eden poslušalec: »Oje, zdaj sem se spomnil. Pozabil sem na pošto oddati pismo, katere mi je žena izročila že pred dveimi dnevimi.

Blazine uradne preiskave potrebuje, da se snese v popolno gospodarsko operativno (FITONIM) in

rat.

KRABAH potokobrah, **KRASPAK**, opakobrah, **KLAVIJA**, **KLAVIJAH**, **KLAVIJAH, TURH,** ranah od letanja

STARIH ZAHEDNIKOV **KRABAH**

ne mogam, skrufolozna resnička, odprtih hemeroidov.

FITONIM preprečuje težko, ustvarja krvarenje, ne dovoljuje ram, da se usmeri, in je resno hitro cel. Stekelčica stane 25. - Del v lekarstvu.

S podajo se uporablja: voda, voda sreda ena, po poravnati na Dne 27. - Poslovna trgovina M. IT poklica načinjen "Fitonim" d. o. o. Zarez 1-78 Reg. Sp. br. 1202 in 27 VIII 1933

Dobra sosedja. Vaša sosedja me je podala k vam, da boste sigurno nekaj vrči. »Zelo ljubeznično od nje. Kaj pa prodajate? — Izvrsten prašek zoper stenice. . . .

Ona: »Luknjo v žepu sem ti zabil.«

On: »Hvala! Toda, kako si vedela zanj?«

Za klobase klobase in njene izdelkov, splošno dihanje medenega, klobase in klobase dober okus in je pravljeno zrno. • Ali budi v tem redi dober klobase, poslušajte se! Aromatico • Glavna zaloge: Aromatici dijurne mehanice: Adrija-Celiole, Filip Šibenc, Ljubljana. Zahvalite „Aromatici“ pri Vašem trgovcu. • Za poskušne vnosne vrednosti daje 2% - v znamah.

Zdravnik: »Pomiriš, stic, včeraši so trije moji bolnični odzrevanje.«

»Prav ti je, zakaj se pa tako malo brise za svoje bolnike?«

Gospod: »Sinoči sem vam bil ovadil, da mi je nekdo ukradel denarnico. A znotil sem se bil, kasneje sem denarnico našel v suknji.«

Stranik: »Je že prepozna, lepoča smo te prijeli in ga spravili v luknjo...«

A. Kaj delat? B. Nič. A. Ia kaj delas tvoj brat? B. Meni pomaga.

Fige, laško in kraško brinje dobitje najcenejše pri SEVER & KOMP., Ljubljana

Konec podmornic. Če ne bodo doble podmornice s kakim novim izumom bilo novo sestavo, je vsaka vojska pod morem v bodoče izključena. »Angleškim so namreč izgradili poseben detektor, ki s stor odstotno verjetnostjo odkrije vsako podmornico. Pri poskusih, ki so jih delali, so postali 6 podmornic 24 ur prej, preden so jih zacetli zasledovati s tem detektorjem. Šele po 24 urah sta odplovila za njimi dva torpedna rušilca, ki sta imela na krovu vsak po en tak detektor. V tenu sesih ur sta dohitela in nalači vseh 6 podmornic in jih iznicičila. Noben bog podmornic ni pomagal. Detektor ima namreč poseben kazalec, ki ves čas nastaneno kaže tia, kjer se nahaja podmornica. Kratek pa se pokaze, s kakim hitrostjo plove podmornice in kako daleč je od torpednega rušilca. Tudi zadnji poskus, ki se je v slovenski vojni toljko kral obnesel, da je namreč podmornica popolnoma mirno obstala na dnu morja tako, da ni bilo čuti nobenega glasu, ker so stroji podmornice počivali, ni nič pomagal. Vseh šest podmornic je poskušalo prav to zadnjo rešitev, klub temu pa jih je detektor z naravnost strahujočim todnostjo odkril. Angleški namenjavajo vedno svojih torpednih rušilcev opreniti s takimi detektorji.